

Domoznanski oddelek
35
PODLEHNIŠKA
2009

KNJIZNICA
IVANA POTRGA
PTUJ

352(497.12 Podlehnik)

6007594, 7/8

COBISS o

Dežno pri Podlehniku
Gorca
Jablovec
Kozminci
Ložina
Podlehnik
Rodni Vrh
Sedlašek
Spodnje Gruškovje
Stanošina
Strajna
Zakl
Zgornje Gruškovje

ŽVEGLJA

Glasilo Občine Podlehnik | december 2009 | dvojna številka: 7-8 | leto: III. |

Dragi bralci Podlehniške žvegle!

Glavni in odgovorni urednik Podlehniške žvegle, mag. Ivo BAN

Varčevalno leto 2009 lovi še zadnje decembrsko sapo in pred nami so nova upanja in pričakovanja. Če kdaj, potem nam v tem letu glede marsičesa ni bilo prizaneseno, tudi kar se tiče izhajanja našega časopisa. Čeprav je bil namen sprva nekoliko drugačen, smo se odločili, da šele zdaj izdamo kar dvojno številko Podlehniške žvegle. Proti koncu lanskega leta so nas, upam, da se vas mnogo tega še dobro spomni, razni analitiki resno svarili pred dogodki leta, ki je pravzaprav zdaj že skoraj za nami. Glede na mnogo stvari, ki so se dogajale okrog nas in drugod po svetu, sem se vedno znova spominjal tistih svaril. Gledano z (mojega) zornega kota kritičnega opazovalca domačega in svetovnega dogajanja so bila opozorila upravičena, v marsičem celo premila. Še dobro, da si vsega nismo mogli zamisliti. To bi nam naše, pogosto turbno in skrbi polno vsakdanje življenje še dodatno otežilo.

Če bi hotel samo nanizati nekaj pretresljivih dogodkov tega leta, bi bil naš časopis mnogo obsežnejši. Zdi se mi, da se nas svetovno, kot je zdaj treba reči, »globalno dogajanje« vse do letos še nikoli ni tako dotaknilo. Vse bolj postaja resnično to, s čimer se pravzaprav ne bi radi soočili. Tudi povsem zakotni, doslej še rahlo dremavi, a kar je najvažnejše, rajsko prelestni predeli in neodkriti kottički podlehniških krajev se temu ne morejo več izogniti. Žal!

Vse to, kar so nam letos skuhal domači in tuji abderitski veleumniki, smo na svoje domače mize vse leto dobivali tudi Haložani, ne da bi si tega želeli. Po vrhu vsega nas je, kakor da bi ti prefrigani zvijačnejši in filistri imeli še najboljše zveze z urejevalci vremena, torej z »onimi« tam zgoraj, poleg običajnih ujm in hudourniškega grmenja pogosto napadala peklenska toča, ki je dobesedno potolkla dobršen del vinorodnih podlehniških gričev, in kaj je še takega, kakor da svarilna prerokba še ni bila dodobra izpolnjena že prek posameznih in nenehnih klofut ter topih dregljajev, ki smo jih bili kar naprej deležni.

Dogajanje na lokalni ravni pa se je, vsaj tako sem prepričan, za mnogo naših občanov odvijalo v drugačni, pozitivni luči. Tako visokega proračuna kot letos v naši občini že dolgo ni bilo. In koliko večjih in manjših investicij je bilo izvedenih...

Za razvoj naših, razvojno močno podhranjenih krajev je vsaka investicija še kako dobrodošla. Pri tem vsekakor še posebno izstopata izgradnja in rekonstrukcija ceste ob južni meji naše občine in Evropske unije (Zg. Gruškovje-Ložina). Takšne investicije si Občina Podlehnik brez posebne namenske dotacije nikakor ne bi mogla privoščiti. Ali naj to imenujemo posebno srečo ali kako drugače, si poskušajte odgovoriti sami. Preprosto rečeno – če se še niste peljali po tem več kot 2,5 kilometra dolgem odseku na novo asfaltirane, gradbeno izjemno zahtevne hribovske, glede na nadmorsko višino pa že skoraj gorske ceste, potem vam to toplo priporočam. Kaj to pomeni našim občanom, ki o čem takem še sanjati niso upali, se boste lahko najbolje prepričali kar sami, na terenu. In zapeljite se tja še kdaj pozimi. To bi marsikomu lahko pomenilo poseben adrenalinski izziv!

Pred Občino Podlehnik so še številni veliki izzivi, s tem pa tudi nove priložnosti. Trenutno stanje načrtovanih in predvidenih investicij ter konkretne možnosti njihove realizacije nas/vas lahko navdajajo z realnim optimizmom, ki nam je hkrati dobra popotnica za prihajajoče leto.

Dragi občani Občine Podlehnik in vsi drugi, ki se zavzimate za boljši podlehniški jutri, za leto 2010 vam želim trdnega zdravja, mnogo dobre in židane volje ter zmerne, vizionarskega optimizma in povsem običajne človeške strpnosti, ko morda ne bo tako, kot si boste zaželeli ali zamislili, kajti – tudi drugi imajo svoj prav in svoje skrite želje. Prisluhnimo jim in zaželimo njihovo uresničitev vsaj s prijaznim nasmehom!

Vaš urednik Podlehniške žvegle

Vsebina

Županova beseda	3
Praznovanje ob 10. obletnici ustanovitve Občine Podlehnik	4
Poslanski kotichek	6
Realizacija projektov - pregled opravljenih investicij v letu 2009	7
Gospodarstvo	9
Obvestila	12
Osnovna šola	13
Predstavljamo kmetijo Strmšek	16
Izjemni uspehi	17
Projekt Pasavček na osnovni šoli	19
Odprtje moderniziranega cestnega odseka Zgornje Gruškovje-Ložina	20
Skeč za otvoritev asfalta	21
Društva in organizacije	22
Knjižne novice s haloško vsebino	27
Razpis za podelitev priznanj	28
Dejavnosti, mnenja in razmišljanja občanov	29
Babičine citre P. Grabrovec	30
Opozorila in obvestila	31
Zlata poroka zakoncev Širovnik z Rodnega Vrha	32
Iz življenja naše župnije	33
Junaška dejanja naših občanov	35
Ocena škode po neurju	36

Impresum

PODLEHNIŠKA ŽVEGLA

je javno glasilo Občine Podlehnik.

Izdajatelj: Občinski svet Občine Podlehnik

Naslov izdajatelja in uredništva: Občina Podlehnik 21, 2286 Podlehnik

Odgovorni urednik: mag. Ivo BAN

Uredniški odbor: Ivo Ban, Jožefa Svenšek in Stojan Kojc

Lektoriranje: Darja Koren

Telefon: (02) 788 40 60 (tajništvo Občine Podlehnik)

E-pošta: tajnistvo.podlehnik@podlehnik.si

Oblikovanje, priprava za tisk in tisk: Tercia tisk, Ptuj, Ob železnici 23, 2250 Ptuj, tel.: (02) 788 02 50, e-pošta: tercia.tisk@siol.net

Naklada: 750 izvodov

Javno glasilo Občine Podlehnik prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva ter javne institucije in zavodi na območju Občine Podlehnik. Posamezni izvodi se dostavijo sosednjim občinam in javnim knjižnicam.

Na podlagi 25. člena Zakona o davku na dodano vrednost (DDV) sodi Podlehniška žvegle med proizvode, za katere se DDV obračunava po stopnji 8,5 %.

Javno glasilo Občine Podlehnik je na podlagi Zakona o medijih in obvezne pri-glasitve medija vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo, Maistrova ul. 10, Ljubljana.

Uredništvo si pridržuje pravico do krajsanja prispevkov, sprememb naslovov in razporejanja prispevkov glede na aktualnost vsebin.

Fotografija na naslovnici: Foto Tone

Spoštovane občanke in občani!

Župan Občine Podlehnik,
Marko Maučič

Naše glasilo že kar nekaj časa ni izšlo, saj smo se v letošnjem letu glede na priporočila o varčevanju odločili izdati samo dve številki.

Projekt izgradnje avtocestnega odseka Draženci – Gruškovje je za našo občino in nas občane izrednega pomena, saj nam bo prinesel že dolgo obljubljen varna prečkanja naše doline, ki so vse od izgradnje današnje glavne ceste G1-9 smrtno nevarni.

V času od javne razgrnitve do danes sem bil velikokrat v stiku, tako s projektanti kot s predstavniki Ministrstva za okolje in prostor, ki vodi pripravo projektne dokumentacije. Naš in moj cilj je vplivati na čimprejšnjo sprejetje Državnega prostorskega načrta (DPN) za »naš« odsek avtoceste, saj je to prvi korak na poti k izgradnji.

Po januarski javni razgrnitvi projekta smo podali mnogo pripomb, ki so jih prispevali številni občani, skupine občanov, civilna iniciativa in tudi občina kot pravni subjekt.

Za preučitev pripomb je ministrstvo potrebovalo **več kot pol leta, vendar želim poudariti, da so veliko večino naših pripomb pozitivno rešili in spremembe vnesli v projekt**, s čimer so nas neuradno seznanili že poleti, uradno pa na javni seznanitvi, novembra letos. Upoštewane so bile prav vse želje po dodatnih rušitvah objektov, traso bodoče regionalne ceste so speljali **mimo urbanega središča Podlehnika**, zagotovili dodatna prečkanja avtoceste in popravili načrtovano

protihrupno zaščito. Nekaj rešitev je takšnih, ki nam porajajo dvome, kot npr. podvoz iz smeri Leskovške ceste proti Gorci in spremembe mikrolokacij nadvozo.

Tudi k, na javni seznanitvi predstavljenim rešitvam, ste podali kar nekaj pripomb, ki smo jih posredovali odgovornim, potrebno pa bo še veliko pogajanj, da bodo upoštevane v takšni obliki kot ste vi in mi kot občina predlagali. Najbolj ključne pripombe se nanašajo na lokacijo nadvoza pri Novi cerkvi, saj gre za tak poseg v zemljiške parcele, da bi slednje bile po izgradnji prepolovljene, s tem pa tako rekoč neuporabne, ter na lokacijo oskrbnih postaj v Podlehniku.

V nadaljevanju pričakujemo odgovore na podane pripombe in seznanitev z novimi rešitvami.

Sprejetje Državnega prostorskega načrta (DPN) je predvideno v maju prihodnjega leta. S tem bo podana podlaga za začetek gradnje in vsa predhodna dela, ki zajemajo odmere, odkupe zemljišč in podobno.

Ob reševanju projektних nesoglasij nas čaka še veliko truda, da pri Vladi RS izsilimo sredstva za ta projekt, saj ga obravnavajo kot dodaten avtocestni program, za katerega sredstva niso zagotovljena. Upam, da bo pritisk Evrope po čimprejšnjem dokončanju »Phyrnske avtoceste« pripomogel k hitrejšemu reševanju naše problematike.

Z vidika zagotavljanja varnosti naših občanov in drugih udeležencev v prometu se mi zdi izredno pomembno, da v času do izgradnje avtoceste izposlujemo **zagotovitev možnosti varnega prečka-**

nja glavne ceste. Nепrestano smo izpostavljeni nevarnostim, toda na tem področju se ni premaknilo nič, vse od izvedbe osvetlitve dveh prečkanj - pri Gorci in Novi cerkvi. Povsod niso zagotovljeni niti prehodi za pešce, čeprav občani nimajo nobene druge možnosti prečkanja glavne ceste.

Na to temo sem se oktobra sestal z ministrom za promet in direktorjem Direkcije za ceste, ki sta obljubila, da bodo **do konca leta pripravili projekt ukrepov** in nam jih predstavili.

Ministra sem opozoril, da naj tokrat ne 'požre svoje besede', kot jo je, ko je obljubil, da pride v Podlehnik osebno pogledat, s kakšnimi problemi se tukaj soočamo. Opozoril sem ga tudi, da z zaporami ceste v času glavnih prometnih konic mislimo zelo resno, kar smo s protestnimi transparenti dokazali že ob odprtju AC odseka v Slivnici.

Verjamem, da me boste pri tem podprli, saj lahko le skupaj dokažemo, koliko smo odločni in vztrajni.

Veliko pripomb mi je kot županu bilo posredovanih na temo vključevanja občanov v sistem **gospodarjenja z odpadki**. Vendar, dragi občani, to je naša neobhodna obveza, tako lokalne skupnosti kot vsakega posameznika. Občina je namreč dolžna poskrbeti za to, da bo **sleherni občan vključen v sistem odvoza**, pa naj gre za novorojenčka ali starejšega občana. Mimo tega ne bomo mogli več, in inšpekcijske službe nam že 'dihajo za ovratnik', saj smo pri vključevanju prepočasni, ker gre pri tem pač za izvajanje direktive Evropske unije. Prosim, da to dejstvo sprejmete z razume-

vanjem, čeprav vem, da je to za marsikatero družino ali posameznika dodaten strošek, ob že tako obremenjenih družinskih proračunih.

Občinski prostorski načrt (OPN), na sprejem katerega čakamo že tako dolgo, je še vedno v izdelavi. Med drugim se je zapletlo tudi zaradi, sedaj končno aktualnega umeščanja avtoceste v naše lokalno (občinsko) okolje! Vse dokler ne bo sprejet državni prostorski načrt (DPN) - zaradi umestitve avtoceste v ta prostor - ne bo mogoče dobiti potrebnih soglasij za občinski prostorski načrt. In ne samo to: zelo odklonilno je namreč tudi **mnenje ministrstva glede t. i. 'razpršene gradnje'**, saj menijo, da bi s tem preveč posegali v kmetijska zemljišča, pa čeprav je bilo veliko pobud za gradnjo podanih za območja, kjer izvajanje kmetijske dejavnosti praktično sploh ni možno, tako s fizičnega kot z ekonomskega zornega kota. Kljub našim pritiskom in vztrajanju pa si ne upam trditi, da bo občinski prostorski načrt sprejet pred koncem prihodnjega leta, torej 2010.

Velik problem je v naši občini tudi **dostopnost do širokopasovnega telekomunikacijskega omrežja**. Videti je, da je danes internet praktično že tako pomemben kot voda ali elektrika! Žal pa je omrežje na območju naše občine, kljub relativno pozni izvedbi, že (skoraj povsem) zastarelo, predvsem pa prešibko, saj je bilo grajeno zgolj za fiksno telefonijo. Velika razvejanost omrežja po našem obsežnem terenu pomeni velike stroške pri zamenjavi obstoječih kablovodov s sodobnimi optičnimi, ki bi omogočali

uporabo drugih sodobnih komunikacijskih poti, ki so danes na voljo v razvitejših (urbanih) okoljih. S potencialnimi ponudniki storitev se je namreč zelo težko (za sedaj nemogoče) dogovoriti glede prevzemanja stroškov zamenjave obstoječega omrežja. Na tem področju me čaka še veliko mukotrpne dela, saj se je praktično potrebno za vsako linijo posebej pogajati in dogovarjati. Pri evropskem projektu »širokopasovnega omrežja v vsako gospodinjstvo« žal nismo bili uspešni, ker smo za ponudnika očitno premajhno tržišče, saj bi mu investicija zagotavljala premalo priključkov. Za njih 500 ali 600 potencialnih priključkov (očitno) ni omembe vredna številka. Ponovno bomo poskušali tako, da se bomo interesno združile vse haloške občine.

**Spoštovane občanke,
spoštovani občani!**

Leto je pri kraju, na vrata nam trkajo prazniki in kaj kmalu bomo nazdravili novemu letu.

Želim vam blagoslovljene božične praznike, novo leto pa naj vam prinese obilo zdravja in sreče, ki se lahko skriva že v majhnih stvareh ali dejanjih. Privoščimo jo drug drugemu!

**Iskrene čestitke tudi ob
dnevu samostojnosti in
enotnosti!**

Župan Marko Maučič

Božje drevice (foto: IB)

Praznovanje ob 10. obletnici ustanovitve Občine Podlehnik

Mag. Ivo BAN
Foto: Foto Tone

Lepo je, ko se ljudje tudi po vsakodnevnem opravljenem delu zberejo ob domači mizi, kjer skupaj ugotavljajo, kako uspešni so bili tisti dan. V življenju pa imamo velikokrat priložnost, da po določenih krajših ali daljših obdobjih, kakor imamo navado reči, potegnemo črto in se ozremo nazaj, po poti, ki smo jo že prehodili. Pri tem nas ponavadi prevzamejo zelo različni občutki, npr. veselje in optimizem, porajajo se nam številna vprašanja in dvomi, misli se utapljuje v takšnih in drugačnih ugotovitvah ... Po težki poti si običajno najprej otreemo potno čelo, a že v naslednjem trenutku tkemo načrte za naprej. Takšni pač so marljivi ljudje! In nič drugačni nismo mi, Trojičani, Haložani iz Občine Podlehnik.

Letos smo 6. junija proslavljali deseto obletnico ustanovitve naše občine. Po številu let to res ni veliko, a je zato veliko več glede na uspehe in napredek v naših krajih. Pri ugotavljanju in merjenju uspešnosti delovanja občine bi zagotovo prišli do različnih mnenj in kritik v smislu znanega reka »kolikor glav, toliko (različnih) misli«.

Večnamensko športno dvorano v Podlehniku so ob 17. uri, ko se je začela osrednja proslava s kulturnim programom, skorajda do zadnjega kotička napolnili naši občani in številni povabljeni gostje. Med ljudmi je bilo slišati, da se v naši občini na prireditvi že dolgo ni zbralo toliko ljudi.

Župan Marko Maučič je v svojem nagovoru orisal pot, prehojeno v desetih letih delovanja občine, poudaril njene večplastne vrednote in prednosti ter nakazal vizijo njenega

prihodnjega razvoja. Prisotna sta pozdravila in jim ob prazniku izrekla svoje iskrene čestitke poslanca Državnega zbora RS Branko Marinič in Franc Pukšič, nato pa je v imenu sosednjih občin spregovoril župan Občine Videm Friderik Bračič. V skrbno načrtovanem in pristno haloško obarvanem kulturnem programu z naslovom **Na domačem pragu**, avtorja

mag. Iva Bana, so sodelovali učenci osnovne šole in njihovi mentorji ter člani vseh društev in njihovih sekcij. Bogat in nadvse razgiban program je v dramski igri, plesu, prepevanju in sprehodu skozi preteklost Trojičanov prikazal njihovo življenje nekoč in danes. Med izvrstnimi nastopajočimi je bilo zaslediti vse generacije: šolarje, dijake, študente, aktivno zapo-

slene in upokojence. Družina Trsekovih je kot prijetna, tradicionalna in cenjena haloška družina uspela zvabiti na svoje dvorišče in v hišo najrazličnejše ustvarjalce in poustvarjalce umetniškega dogajanja naših krajev. V programu, ki sta ga povezovali učiteljci Danica Kurež in Zdenka Golub, so nastopali člani Društva upokojencev Podlehnik, Pihalnega orkestra, Vokalna skupina Cantilena, člani dramske skupine in pevske sekstet KD Podlehnik, pevci Kopači KFD Podlehnik, pevke Trstenke, člani sekcij TD Podlehnik (Skupina za ohranjanje šeg

in navad, Haloški veseljaki), citrarka Petra Grabovec, otroški pevski zbor OŠ Podlehnik, Otroška folklorna skupina Žvegla, mnogi drugi učenci OŠ Podlehnik, violinstiki Zasebne glasbene šole v samostanu sv. Petra in Pavla - Hana Feguš in Aldina Clarisa Ban, dijaka Gimnazije Ptuj, Domen Merc Kunej in Amadej Ban ter v vlogi Trsekove babice Marija Vaupotič.

Na jubilejni slovesnosti so bila podeljena tudi najvišja občinska priznanja. Zahvalno listino sta prejela naš nekdanji pater Alojz Klemenčič (za delovanje na humanitarnem področju in

v organizaciji Karitas) in Jožef Žerak starejši (za področje družbenih dejavnosti in ohranjanja predmetov tipične haloške kulture). Najvišje občinsko priznanje, listino častnega občana, je za svoje vsestransko udejstvovanje posthumno (posmrtno) prejel nekdanji (prvi) župan Občine Podlehnik, Vekoslav Fric. Slednjo je v imenu najbližjih svojcev prevzel njegov sin Vasja Fric. Po uradnem delu se je dogajanje s pogostitvijo in veselim druženjem preneslo v nekdanjo šolsko telovadnico. Prijetni zvoki domačega ansambla in radoživno razpoloženih udeležencev

so še dolgo prijetno odmevali v prekrasno in nepozabno junjsko noč. Za izredno bogato pogostitev 'na način prave haloške gospodinje' so z veliko vnemo in obilico truda poskrbele domačinke - članice Društva podeželskih žena Podlehnik. Za varnost in organizacijo zunanega dogajanja so, kakor vedno, potrpežljivo skrbeli člani Gasilskega društva Podlehnik. Vsem nastopajočim in ostalim sodelujočim pri pripravi dvorane in izvedbi celotnega dogajanja zares iskrena hvala! Prepričan sem, da smo uspeli samo zato, ker smo enotno in marljivo strmeli k istemu cilju!

Leto	Višina prihodkov	Povprečno na občana
I. mandatno obdobje		
1999	983.371	492
2000	1.351.222	676
2001	1.621.934	811
2002	1.767.323	884

II. mandatno obdobje		
2003	2.280.161	1.140
2004	1.621.249	811
2005	1.888.869	944
2006	1.496.002	748

III. mandatno obdobje		
2007	1.705.050	853
2008	1.668.736	834
2009	1.966.891	983

Skupaj za 11 let	18.350.808* (osemnajst milijonov tristo petdeset tisoč osemsto osem EUR)	9.176
------------------	---	-------

Proračunska sredstva Občine Podlehnik od ustanovitve do 2009, izražena v 000 EUR
(Za izračun povprečja vzamemo 2.000 prebivalcev)

Finančno najobsežnejše investicije Občine Podlehnik od 1999 do 2009

- izgradnja vodovoda,
- cestna dejavnost (rekonstrukcije, vzdrževanje in asfaltiranje),
- izgradnja večnamenske športne dvorane,
- varstvo pred naravnimi nesrečami,
- sanacije plazov,
- asfaltiranje parkirišča in javna razsvetljava (pokopališče Gorca),
- novogradnje cest,
- izgradnja in dokončanje objekta na igrišču,
- načrti za kanalizacijo in izgradnja kanalizacije,
- renoviranje zdravstvenega doma Podlehnik,
- nakupi zemljišč za potrebe občine,
- izgradnja mostu čez Rogatnico,
- izgradnja / obnova telovadnice (stare),
- adaptacija sanitarnih prostorov in kuhinje v osnovni šoli,
- investicijsko vzdrževanje objektov občine,
- pluzenje in posipavanje,
- razne (obvezne) študije o izvedljivosti določenih projektov,
- izdelava projektov,
- občinski prostorski načrt (OPN)

Vzdrževanje, rekonstrukcije, asfaltiranje in novogradnje cest	2.437.450
Izgradnja vodovoda	1.908.496
Izgradnja večnamenske športne dvorane	1.234.402
Investicijsko vzdrževanje in obnavljanje	446.998
Izgradnja kanalizacije	391.088
Izdatki za varstvo pred naravnimi nesrečami in sanacija plazov	298.263
Izdatki za pripravo projektov, študij in načrtov	245.384
Izdatki za nakup zemljišč	221.999
Izgradnja nogometnega igrišča in objektov v športnem parku Dežno	120.605
Izgradnja mostu čez Rogatnico	111.955

10 skupin finančno najobsežnejših investicij Občine Podlehnik od 1999 do 2009, v 000 EUR

Vir podatkov: Računovodsko-finančna služba Občine Podlehnik

Podatke zbral, obdelal in povzetke pripravil
mag. Ivo Ban

Spoštovani občanke in občani!

Poslanec DZ RS
Branko Marinič

Poglabljeno sem razmišljal, da bi vam vsaj v zadnjem mesecu letošnjega leta napisal kaj spodbudnega. Žal nisem našel spodbudne vsebine, da bi vas zgolj tolažil, pa mi nekako ne »leži«. Kaj malega bi se našlo, a kaj ko je toliko stvari, ki Slovenije res ne peljejo v dobre čase. Imamo slabe gospodarske in ekonomske razmere. Nekateri ekonomisti pravijo, da smo tehnično iz krize. Kaj to pomaga, če ni gospodarske rasti. Naj poskušam to ponazoriti na zelo enostaven način. Lanska gospodarska rast je bila +5, letošnja -8. To je tako, kot če bi bila lanska temperatura 5° C, letošnja -8° C, zdaj pa se je ogrelo za 1° C. Če torej odštejemo to stopinjo, še vedno dobimo -7. Brezposelnih je bilo konec novembra 95.445. Napovedi kažejo, da bo nji-

hovo število v prihodnjem letu naraslo na od 125.000 do 130.000. Stavke sindikatov smo lahko doživljali kot nekakšno kritje hrbta Semoliču in nekaterim sindikalistom, ki so se »spajdašili« s sedanjo vlado. Zahteve za minimalno plačo v višini 600 evrov? Pametneje bi bilo v času krize ukiniti kakšno delovno mesto, plačo pa povežati na več kot 600 evrov. Zahteva stakajočih »liderjev«, naj se pokojninska reforma ne dela v smeri podaljševanja delovne dobe, je dobra zahteva, a kaj ko se s tem v vladi ne ukvarja nihče več. Tudi pri tej pokojninski reformi, ki jo je napovedala sedanja vlada, bi lahko dali prisposodbo, kot npr. če podjetju upadajo naročila, vodstvo vseeno predlaga podaljšanje delovnega časa zaposlenim! Pogrešali pa smo stakovne zahteve po novih delovnih mestih, kar je nenehna zahteva gospodarske in obrtne zbornice. Dvajset let demokratičnih procesov v

Sloveniji. Podelitev visokega državnega priznanja Ertlu, ki je bil med teptalci človekovih pravic še tik pred začetkom osamosvajanja Slovenije, ni častno dejanje predsednika države. Obsodba v Hudi jami pa naj bi bila »drugorzredna tema«. Ali ne gre pri teh vsebinah za ogrožanje ustavnih vrednot? Arbitražni sporazum postavlja Slovenijo zunaj družine pomorskih držav, kar danes Slovenija nedvomno je. Zaradi napake pri podpisu takšne vsebine arbitražnega sporazuma, se zdaj iščejo rešitve v referendumu, presoja na ustavnem sodišču. Narobe svet - bi lahko rekli. Državni proračun za leti 2010 in 2011 ni dober, saj ne temelji na realnih ekonomskih temeljih. Pogrešamo, da ni nobenih novih postavk, ki bi v naše ožje ali širše okolje prinašali nov državni ali evropski denar. Težave pri obveznem financiranju občin se že kažejo. Nekatere občine so čezmerno zadolžene, zato

v letu, ki je pred nami, večjih investicij v naših občinah ni pričakovati. Zagotovo pa nas v prihodnjem letu čakajo lokalne, občinske volitve.

Pa vendar - smo v decembru, mesecu praznovanja božiča in starega leta ter pričakovanja novega. To je čas, ko bomo skupaj z družino in v družbi svojih najbližjih morda vsaj za hip pozabili, v kakšnih časih živimo. Kot pravijo, je upanje tisto, ki umre zadnje, zato lahko upamo, da bomo iz te krize vendarle prišli kot zmagovalci. Želim vam blagoslovljene božične praznike, leto 2010 pa naj bo polno poguma, s katerim bomo lažje premagovali težave, in volje, s katero bomo lažje premagovali ovire. Vse dobro v letu, ki prihaja!

Obvestilo poslanca:

Nova poslanska pisarna Branka Mariniča, državnozborskega poslanca 11. volilnega okraja

S poslancem Brankom Mariničem se boste od zdaj lahko osebno pogovarjali v času uradnih ur tudi v novi poslanski pisarni. Prva poslanska pisarna je na Vidmu 54 (Videm pri Ptujju 2284). Odprtje pisarne, ki se nahaja v Lovrencu na Dravskem polju 7 (poleg kmetijske trgovine in gasilskega doma), je potekala 7. decembra letos.

V 11. volilni okraj spadajo občine Zavrč, Cirkulane, Videm, Podlehnik, Majšperk, Žetale in Kidričevo. Zainteresirana javnost lahko tako neposredneje in bližje svojemu domu obravnava določena, zanj pomembna vprašanja, npr. konkretno izboljšanje bivanjskega in življenjskega okolja ... Za razgovor pri poslancu Mariniču se je zaradi lažje organizacije posameznih terminov dobro najaviti vnaprej, in sicer z navadno pisemsko pošiljko ali na elektronski naslov branko.marinic@dz-rs.si oz. ustno na telefonsko številko 051 373 877.

*Pripravil
mag. Ivo Ban*

Realizacija projektov - pregled opravljenih investicij v letu 2009

Mag. Sebastian Toplak, predsednik Komisije za prostorsko planiranje, infrastrukturo in gospodarjenje z nepremičninami

Projekt Južna meja

V tekočem letu smo uspešno zaključili projekt Južna meja, s katerim smo uspeli na razpisu Razvoj obmejnih območij s Hrvaško. Zaradi letošnjih nižjih cen na tržišču je izvajalec z dovoljenimi pogodbenimi prekoračitvami projekt izvedel za 491.474,53 evra. Naš delež pri tem projektu je bil DDV v višini 94.826,06 evra, 396.648,47 evra pa smo pridobili iz evropskih in državnih

sredstev. V okviru projekta smo skupno uspeli izgraditi asfaltno cesto v dolžini 1,2 in makadamsko cesto v dolžini 1,9 kilometra. Asfaltiranje smo izvedli na odseku lokalne ceste LC 456491 Zgornje Gruškovje–Ložina–Velika Varnica (do odcepa z JP 957061) ter makadam na delu lokalne ceste LC 456491 v smeri proti Občini Videm in dovozni poti za družino Ferčec. Šlo je za izjemno zahtevno traso, kar se je žal pokazalo še pred začetkom gradnje druge faze projekta, ko so se na trasi pojavili plazovi. Ne glede na to smo s spremembo prvotnih načrtov ceste in precejšnjo prilagodljivostjo izvajalcev pro-

jekt uspešno izvedli. Žal nam razlike do odobrenih sredstev niso odobrili, zato je kilometer odseka proti Občini Videm ostal makadamski.

Ureditev cest na območju Ložine

V Ložini nam je uspelo asfaltirati tudi 1,5 kilometra dolg odcep do domačije Pernekovih, na katerem smo že lani izvedli zemeljska dela, letos pa smo opravili fino izravnavo in preplastitev. Na območju Ložine smo dobro uredili še makadamski odsek na Pesek v dolžini 0,5 kilometra in cesto MMP Gruškovje–Kote prek Treh Vod v dolžini treh kilometrov.

Asfaltiranje cest s pomočjo občanov

Uspešno smo nadaljevali tudi rekonstrukcijo in obnovo krajših odsekov cest, ki jih izvajamo ob pomoči občanov. Pri tem je treba poudariti, da zaradi pogojev, ki veljajo, s temi projekti, žal, ni mogoče kandidirati za evropska sredstva. V tekočem letu smo tako iz lastnih proračunskih sredstev in ob sofinanciranju ter delovnem vložku občanov in lastnikov zemljišč oz. objektov vzdolž ceste uspeli asfaltirati tri cestne odseke v skupni

dolžini 1,67 kilometra. Zemeljska dela in navoz gramoza sta se začela spomladi, končna izravnava, polaganje asfalta in ureditev bankin pa so sledili konec poletja in jeseni.

Uspešno izvedeni projekti v letu 2009

Odsek Podlehnik–Križ–Drevenšek (JP 957012) v dolžini 0,67 kilometra.

Odsek Jablovec–Writzl (JP 957461) v dolžini 0,54 kilometra.

Odsek Jablovec–Vrečar (JP 957441) v dolžini 0,46 kilometra

Posebna zahvala gre občanom in lastnikom zemljišč oz. objektov vzdolž cest, ki so poleg sofinanciranja v lastni režiji izvedli tudi precejšen del pripravljanih in zaključnih del, kot so zemeljska dela, prepusti, navoz gramoza in urejanje bankin. S tem so prispevali k občutni pocenitvi posameznih projektov in tudi k hitrejši izvedbi oz. realizaciji, kot bi sicer bila možna ob financiranju izključno iz proračuna.

Vsi trije projekti so nas stali 128.000 evrov, k čemur so občani prispevali 18.500 evrov ali 15 odstotkov finančnih sredstev, s svojim delom pa so nam prihranili vsaj še 20 odstotkov investicije.

Modernizacija ceste v okviru projekta Južna meja v Ložini (foto: M. Krajnc)

**OPERACIJO JE DELNO SOFINANCIRALA
EVROPSKA UNIJA, EVROPSKI SKLAD
ZA REGIONALNI RAZVOJ NALOŽBA V
PRIHODNOST**

Rekonstrukcija ceste Podlehnik–Križ–Drevenšek (foto: S.Toplak)

Rekonstrukcija ceste Jablovec-Writzl (foto: S.Toplak)

Novi zgornji prostori športnega objekta v Dežnem (foto: S.Toplak)

Rekonstrukcija ceste Jablovec-Vrečar (foto: S.Toplak)

Obnova stare telovadnice v OŠ Podlehnik

Maja je potekala obnova stare telovadnice v osnovni šoli. Do tedaj je bila v njej le šolska jedilnica, zdaj pa je namenjena tudi drugim prireditvam, sestankom ipd. Občina je financirala pleskanje in razsvetlavo, šola pa je prispevala za ozvočenje in projektor.

Dokončanje športnega objekta v Dežnem

Letos so bila uspešno zaključena gradbena dela na športnem objektu v Dežnem. Zaključnih del je bil deležen predvsem zgornji prostor, ki ga bodo poleg Športnega društva Podlehnik uporabljali še občina in občinska društva.

Člani Športnega društva Podlehnik so v glavnem vsa dela opravili prostovoljno, občina in sponzorji pa so prispevali za material in opremo. V sklopu

objekta je tako treba zaključiti le še prizidek, v katerem bo prostor za kosilnico in manjše skladišče.

Dela na Viničarskem muzeju na Gorci

Zaradi nujnosti zaščite objekta pred nadaljnjim propadanjem smo na pobudo Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije začeli obnovo te znamenitosti. Izdelali smo projekt sanacije. Obnovili in razširili smo klet ter objekt

Nova streha Viničarskega muzeja na Gorci (foto: M. Maučič)

pokrili z novo streho. Letos smo za to porabili 54.000 evrov, ki pa jih bomo oplemenitili še z evropskimi sredstvi v letu 2010.

Zimsko vzdrževanje cest v sezoni 2008/09

Prejšnja zima je bila, kar se tiče snega, precej zahtevna. Izstopale so predvsem obilne snežne padavine s težkim in mokrim snegom. Ta je povzročil obilo težav, tako na cestah kot tudi ostali infrastrukturi (dlje časa je bila motena oskrba z električno energijo). Kljub naporom izvajalcev pluzenja in župana ni bilo mogoče takoj zagotoviti prevoznosti vseh cest, zaradi česar so bile izražene številne kritike. Treba se je zavedati, da večjih količin izjemno mokrega in težkega snega preprosto ni mogoče odstraniti v trenutku ter da sta obseg in pogostost pluzenja oz. posipavanja neposredno povezana z razpoložljivimi finančnimi sred-

stvi. V zimi 2008/09 je bilo za vzdrževanje cest porabljenih slabih 76.000 evrov, od tega za pluzenje 58.699,29 evra in za posipni material s prevozi 17.255,47 evra.

Področje zimskega vzdrževanja cest bo jeseni predmet poglobljene razprave, ki bo imela za cilj proučitev možnosti za izboljšanje obstoječega sistema ob hkratni prilagoditvi novim zahtevam s strani države.

Načrtovane investicije za leto 2010

V izdelavi je projektna dokumentacija za mrliško vežico, za katero načrtujemo začetek gradnje v prihodnjem letu. Izvedbo načrtujemo v dveh fazah, in sicer najprej rušitev obstoječe in izgradnja nove mrliške vežice ter nato v drugi fazi obnova poti, parkirišča, javne razsvetljave, ograje in okolice pokopališča.

V izdelavi je še projektna dokumentacija za centralno čistilno napravo in nizkoenergetski vrtec, s katerim želimo kandidirati za evropska sredstva.

Na področju cest se nameravamo prijaviti na razpis za evropska sredstva s cesto Kozminci-Strajna-Rodni Vrh v skupni dolžini 4,2 kilometra in MMP Gruškovje-Tri Vode-Kote. Nadaljevati nameravamo tudi gradnjo krajših odsekov cest ob pomoči občanov.

Občinska redarska služba

Mag. Ivo BAN

Na podlagi določil Zakona o lokalni samoupravi je vsem občinam naloženo, da morajo zaradi zadovoljevanja potreb svojih občanov organizirati komunalnoredarstveno službo. V našem okolju gre za novost, takšna javna služba pa sicer že nekaj let deluje v okrajnih središčih (npr. Ptuj). Zaradi tega je OS Občine Pod-

lehnik na svoji jesenski seji sprejel Odlok o javnem redu v Občini Podlehnik. Občinsko redarstvo oz. uslužbenec – komunalni inšpektor – je pooblaščen za opravljanje nalog s področja varstva javnega reda in miru, varstva občanov in premoženja, zdravja in čistoče ter okolja in zunanje podobe kraja. Ob kršitvi sme uslužbenec kršitelju izreči sankcijo v obliki opomina ali globe, v

nekaterih primerih pa samo v obliki globe. Trenutno opravljajo storitve občinske redarske službe uslužbenci, ki so zaposleni v okviru SOU (skupne občinske uprave) in prihajajo na naš teren po vnaprej predvidenem urniku, na klic ali na zahtevo prijavitelja. Po predlogu zakonodajalca dosejajo predvidene višine glob za nekatere kršitve vrtooglave višine, celo do 75.000 evrov, kar je

v povprečju več od vrednosti marsikaterih samostojnih stanovanjskih hiš v naši občini ali dveh srednje velikih stanovanj oz. 200 povprečnih neto plač ali pokojnin naših občanov. Podlehniški svetniški zbor se je zato za zdaj odločil za miljejšje sankcije, saj se zanaša na visoko stopnjo lokalne zavesti in osebne kulture ter odgovornosti posameznika do lastnih in skupnih dobrin.

Občina pristopila k Prostorskemu informacijskemu sistemu občin (PISO)

Mag. Sebastian Toplak

Maja je Občina Podlehnik pristopila k Prostorskemu informacijskemu sistemu občin (PISO), s čimer je občanom prek spletnih strani omogočen vpogled v kataster, prostorski načrt in številne druge vsebine. Pogodba s podjetjem Realis, d. o. o., iz Ljubljane je bila podpisana 4. 5. 2009, mesečni strošek za občino pa znaša 150 evrov brez DDV-ja. Dostop je za občane brezplačen, pred uporabo se je treba le registrirati. Dostop do spletne aplikacije in podrobnejša navodila najdete na spletni strani www.geoprostor.net/PODLEHNIK

Največja prednost sistema je zagotovo ta, da na enem

mestu in v trenutku pridobite številne podatke, npr. lego parcele in njeno velikost, lastništvo, podatke o zgradbi, njeni namenski rabi itd. Na zadnjo možnost bi še posebej opozoril, saj temelji na trenutno veljavnem prostorskem načrtu občine. Opaziti je namreč mogoče, da so številne zgradbe zunaj stanovanjskih območij, kar pa ni v skladu z zakonodajo in tudi zelo otežuje ustvarjanje t. i. zaključenih stanovanjskih območij, ki jih nova zakonodaja sicer do določene mere omogoča, vendar le kot ukrep sanacije razpršene gradnje. Lahko se torej zgodi, da bo določena pobuda za gradbeno parcelo s strani Ministrstva za okolje in prostor RS zavrnjena samo zato, ker obstoječi objekti

niso na ustreznih stavbnih zemljiščih.

Čeprav lastniki stavb v veliki večini niso odgovorni za nastali položaj, pozivamo vse, naj preverijo, ali je njihova stavba na stavbnem zemljišču. Če ni, je treba nemudoma pristopiti k odpravi takšnega stanja, saj je v nasprotju z Zakonom o graditvi objektov RS.

Kako pogledamo namembnost parcele?

V levem zgornjem vogalu obkljukamo »Podlage« in »Tematski sklop«. Z miško gremo na tematski sklop, kjer se prikaže padajoči meni. Na zadnjem mestu se nahaja »prostorski plan«, kjer izberemo »Namensko rabo prostora«.

Na kartografski podlagi se obarvajo različne namembnosti parcel in z miško izberemo željeno parcelo.

Kje najdemo podatke o lastništvu?

V levem zgornjem vogalu obkljukamo Podlage in Skupni sloji. Z miško gremo na Skupne sloje in obkljukamo vse možnosti (katastrske občine, parcele, stavbe in hišne številke). Na geografski podlagi se nam izriše digitalni kataster, z miško nato kliknemo na željeno parcelo. V spodnjem delu se nam prikažejo osnovni podatki, kot so katastrska občina in številka parcele. Če z miško kliknemo na to številko, se nam izpišejo podrobni podatki o lastništvu.

Skupna občinska uprava Ptuj

Obvestilo in opozorilo vsem lastnikom in posestnikom zemljišč

Inšpekcija Skupne občinske uprave Ptuj preventivno obvešča lastnike in posestnike zemljišč na spremembo Zakona o varstvu okolja, ki se je korenito spremenil v določbah glede nezakonito odloženih odpadkov, saj bo inšpekcija začela poostreno izvajati določbe omenjenega zakona.

V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (Ur. l. RS, št. 70/08) je k osnovnemu zakonu o varstvu okolja dodan novi člen, 157 a, ki določa,

da mora lastnik oziroma upravljalec zemljišča, na čigar zemljišču so odpadki, ne glede na to, kako so prispeli na zemljišče, te na lastne stroške odstraniti sam. Če se odkrije povzročitelja odlaganja odpadkov, lahko lastnik ali upravljalec zemljišča od njega terja povračilo stroškov odstranitve odpadkov. V kolikor lastnik zemljišča tega ne stori sam, mu odstranitev odpadkov naloži pristojni inšpektor, in sicer občinski inšpektor za odstranitev komunalnih odpadkov oziroma inšpektor za okolje za ostale odpadke. Stroške odstranitve plača lastnik ali upravljalec zemljišča, lahko pa jih terja od povzročitelja odlaganja odpadkov.

Investicije ob začetku šolskega leta

Mag. Ivo BAN
Foto: IB

Ob začetku letošnjega šolskega leta je bila po večletnih prizadevanjih izvedena prepotrebna investicija označevanja avtobusnih postajališč. Na nujnost investicije so na sejah OS vztrajno opozarjali člani SPV in svetniki, pa tudi starši šolarjev. V prvi fazi je bilo postavljenih 30 tabel, na določenih območjih so naredili tudi talne narisne oznake »BUS«. Dela je izvajalo podjetje Mirko Zelenik, s. p., iz Stojncev. Neposredni strošek je bil nakup standardiziranih tabel in stebrov, dodelavna opravila pa je izvedel naš komunalni delavec. Investicija je znašala okrog 4.700 evrov. Kljub naši želji nekaj tabel še ni bilo postavljenih, ker dobavitelj ni dostavil stebričkov pravočasno. Šolski prevozi in problemi, ki so s tem

povezani, so v zadnjih letih stalna tema sej OS. Vodstvo občine se je o tem že večkrat odkrito pogovarjalo z izvajalcem prevozov, družbo Veolio, in poskušalo celo poiskati druge koncesionarje, ki pa jih pravzaprav ni. Rezultati usklajevanj in pogajanj so opazni v spremembi relacij in v ugodnejšem urniku prevozov, tako v jutranjem kot tudi popoldanskem terminu. Da bi poslovanje čim bolj racionalizirali in ga prilagodili konkretnim potrebam učencev na zelo razvejanem terenu naše občine, potekajo avtobusne proge tudi po makadamskih cestah. Številni odseki cest so bili že celo tako zaraščeni, da se šolski avtobus, čeprav je manjši od običajnega potniškega, niti ne bi mogel varno prebiti skozi številne predele »podlehniške džungle«. Kaj bi bilo šele, če bi na te ceste napotili kakšen turistični avtobus? Najbrž bi se že

po nekaj metrih svoje naivne avanture dobesedno zagozdil med vejevje.

Zaradi omilitve situacije ter celo resnih groženj mnogo dobaviteljev storitev, da na našem območju ne bodo več opravljali svojih del, ker si resno uničujejo premična delovna sredstva (kamione, osebna in druga vozila), je občina septembra pristopila k izvajanju obrezovanja in sekanja grmovja ter drugega rastja ob lokalnih prometnicah. Strojna dela (rezanje vej ob cestišču z odstranitvijo z vozišča), ki so potekala skoraj dva tedna,

je izvajalo podjetje Frančišek Hvauc, s. p., iz Rač. Občina kot naročnik na njegove storitve ni imela pripomb. Z ozirom na rezultat in kakovost izvedbe del se je investicija, ki je stala 5.100 evrov, izplačala. Opazovanje stanja na terenu kaže, da bo tovrstne usluge zaradi zagotavljanja vsaj minimalnih varnostnih in drugih standardov treba izvajati mnogo pogosteje ali pa jih tako izvedbeno kot finančno v celoti prenesti v breme lastnikov zemljišč, kot je sicer zelo jasno zapisano v različnih občinskih aktih.

Gospodarjenje z nepremičninami – Dežno pri Podlehniku

Mag. Ivo BAN
Foto: IB

Dežno pri Podlehniku je eno od najbolj razloženih in razvlečenih naselij naše občine, a ni edino, ki je takšno. Leži v vinorodnih Halozah. Njegova najvišja točka je na nadmorski višini 280 metrov. Večji del vasi leži na pobočjih dveh slemen, severno nad dolino.

Na svojem zahodnem delu se vasica ponaša z lepimi ravninami, vodotokom Dežnico in glorioznim ribnikom oz. jezerom, ki ga pogosto imenujemo kar Podlehniško morje. V Dežnico se izliva več hudourniških tokov z okoliškega hribovja, največ s pobočij Gorce, deloma tudi Jablovca in Rodnega Vrha.

Naše Dežno je zanimivo tudi zato, ker zaradi svoje podolžne oblike meji kar na osem sosednjih vasi, in sicer na Podlehnik, Stanošino, Sedlašek, Zakl, Jablovec, Gorco in Rodni Vrh, poleg tega pa še na Doleno iz sosednje občine. Njegova oblika spominja na dobro okrepljenega deževnika, ki mu v vlažnih kotanjah in na osojnih pobočjih ni hudega, čeprav se nepadavinsko obdobje razvleče na več tednov. Ime kraja najverjetneje izhaja iz besede dež, izgovorjeno prav po domače, haloško, in ne tako, kakor bi nam vsiljevali in po svoje naglaševali različni spreobračevalci lokalnih izrazov. Ravninski svet spodnjega Dežnega je precej močvirnat, še posebno ob toku Dežnice in pri izlivu rečice v ribnik, ki se po kraju imenuje Ribnik De-

žno. Ta zaselek je tudi poseljeno in gospodarsko najbolj razvit. Svet okrog ribnika je primeren za razne turistične in športno-rekreacijske dejavnosti, kar dokazuje obstoječa infrastruktura (gostišče s prenočišči in razkošno pokrito teraso tik ob vodi, last podjetnika Skledarja, športni park Dežno s čudovitimi igrišči, ki

ponujajo možnosti za profesionalno in rekreacijsko vadbo...). Desni breg jezera, ki je na odlični prisojni in zatišni legi, bi lahko lastniki v prihodnje izkoristili tudi v druge namene in ne le za kmetijstvo.

Zgornje Dežno je večinoma zasajeno z vinogradi, sicer pa prevladujejo travniki, pašniki in gozdovi.

Na skrajnem vzhodnem delu naselja se nahaja trgovsko-servisna poslovalnica Peugeot podjetnika Toplaka. Na skrajnem zahodnem delu vasi pa je izjemno zanimiv gostinško-turistični objekt – vinotoč s prenočišči, last gostilničarja Jakoba Svenška.

V naselju naj bi bilo 28 gospodinjstev in 88 prebivalcev. Krajanom pravimo Deženčani, svet, na katerem živijo, pa je deženski. Leta 1869 je v kraju živelo 174 ljudi, največ pa v 30. letih prejšnjega stoletja (1931: 189). Leta 1971 jih je bilo le še 111, 1981. 109 in leta 1991 le še 88.

Najredkeje je poseljen zaselek Tomajna, ki se nahaja na skrajnem severozahodnem delu Dežnega.

Delovno aktivni prebivalci so večinoma zaposleni kot dnevni migranti, nekaj pa jih dela v obrti in drugih gospodarskih dejavnostih.

Zanimivo je, da je nekaj deset kilometrov naprej proti zahodu vas s podobnim imenom, to je naselje Dežno pri Makolah. Tudi tam živi malo ljudi, ki pa jih za razliko od naših poimenujejo Dežnjani. Tudi ta kraj leži ob potoku/hudourniku Dežnica in se deli na spodnje in zgornje Dežno (pri Makolah), le da so pobočja vasi kar precej višja, saj doseže najvišja točka celo 400 metrov nadmorske višine.

Na skorajda skrajnem zahodnem delu naselja se nahaja stanovanjska hiša s hišno številko 37, ki je last Občine Podlehnik. V njej že vse življenje prebiva Jože Lončarič - Pepi. Tukaj se je rodil leta 1945. Njegova starša sta bila viničarja na posestvu Osterberger. Imela sta pet otrok, od katerih je poleg Jožeta živa še sestra.

Pepi ni bil nikoli poročen, preživljal se je s priložnostnimi in sezonskimi deli pri Kme-

tijskem kombinatu Ptuj, kot vinogradniški delavec. Delovnih let pa nima toliko, da bi bil upravičen do pokojnine, zato živi od socialne pomoči.

Hišo, ki je večinoma lesena, deloma pa tudi zidana iz opeke in ilovice (butana), je lansko neurje precej načelo. Streho in ostrešje, ki sta bila nazadnje delno obnovljena pred četrto stoletja, je treba v celoti zamenjati. Jože živi v veliki izbi, levo od glavnega vhoda, ki je hkrati kuhinja, dnevni in spalni prostor. Nekdanje črne kuhinje že dolgo ni več mogoče uporabljati. Krušno peč so morali že pred leti podreti, ker bi se sicer sama sesula v prah.

Svojim letom navkljub (64) Jože prav lepo skrbi za svoj dom in okolico. Notranjost je čedno urejena in čista, prav tako vhod v hišo. Nad mizo je ohranjen bogkov kot, nad posteljo veliko razpelo, ob njem pa slika staršev in več slik z nabožno motiviko ter njegova fotografija, ki ga spominja na mlada leta. Okenske police so po vsej dolžini hiše polne cvetočih rdečih pelargonij. Pod okni glavnega prostora pa je več metrov dolgo leseno korito, polno cvetočih rož. Podi v hiši so zdaj leseni, dolgo pa so bila tla v izbi ilovnata. Ob hiši se nahajata zajeten zelenjavni vrt, kjer si Lončaričev Pepi sam pridelava večino potrebne zelenjave za zdravo in preprosto življenje »po haloško«. Nič se posebej ne pritožuje, čeprav je njegova socialna pomoč zares skromna. Ko vse svoje mesečne obveznosti poravnava po položnicah, od katerih je najvišja tista za najem, mu ostane pičlih 50 evrov za življenjske stroške in (druge razvade!). Ko je bil živ še njegov brat, s katerim sta dolgo živela v skupnem gospodinjstvu, je imel tudi Pepi precej načrtov. Skupaj sta nameravala odkupiti hišo, a se je potem zasukalo

drugače in ponovno je ostal najemnik. Glede tega Jože odprto pove, da če bi bil to vedel, bi si bil vzel kredit in hišo že zdavnaj odplačal. Kadar mu je potrebna pomoč, se zmeraj obrne na bližnje sosede, Kolaričeve, še najbolj pa na njihovega zeta Danila, za katerega pravi, da je človek na mestu. Nanj se lahko popolnoma zanesa, saj mu pomaga pri vseh opravilih, na primer pri spravlilu in pripravi drv ... Tudi glede zdravja se Pepi ne pritožuje. »To pa so pač Haloze ..., tukaj moraš biti zdrav, ko pa je vse tako daleč, sicer ne vem, kak' bi!« Tudi po vodo že zelo dolgo niso hodili v grabo, saj so si sami zgradili cisterno, potem pa je prišel vodovod in spet je bilo življenje lažje. Električna je bila kar hitro v hiši, ampak – »nikoli ne veš, kaj vse še lahko pride« – Pepi na ostanku zapečka nekdanje krušne peči še kar skrbno hrani lepo petrolejko. Ta mu je še posebno drag spomin na mladost, zato z nje pogosto obriše prah, da ji ohranja nekdanji sijaj. »Mogoče bi se še kje našel celo kakšen deci petroleja, moral bi malo bolj pospraviti po kleti in na dileh,« doda Pepi.

Preprosta, lesena haloška hiša, ki je te dni dobila povsem novo ostrešje in kritino, leži na zaobljenem gričku, ki nudi prekrasen razgled po sosednjih haloških gričih, vse tja do Donačke gore

in naprej, na drugi strani pa proti ravninskemu svetu ob Dravinji in naprej proti Ptujju in Pohorju. Njen čar je pritegnil tudi mladega ptujskega režiserja Mirana Zupaniča (s katerim sva skupaj guli gimnazijske klopi), ki je leta 1995 tukaj posnel film z naslovom Radio doc, v katerem so poleg glavnih igralcev Roberta Prebila in Demeterja Bitenca sodelovali tudi številni prebivalci naših krajev, posebej je bil v ospredju postavljen tudi Franc Pulko z Rodnega Vrha. Kdo bi si mislil, da so v tej hiši posneli eno od prvih slovenskih kriminalk, igrani TV-film s političnim ozadjem. Mlada novinarka je namreč želela raziskati skrivnostno izginitje radijskega urednika, ki so ga pred tem odpustili iz službe ter vrgli iz partije. Filmsko delo, ki spada bolj na začetek Zupaničevega ustvarjanja, je prejelo številne domače in tuje nagrade, med njimi tudi zlata priznanja. Miran Zupanič spada med pomembne slovenske intelektualce, saj je docent režije na AGRTF-ju v Ljubljani. Med njegova prepoznavnejša dela spadajo še: Rdeča violina, Operacija Cartier, Concertino per Slovenija, Oči Bosne, Barabe, Kocbek – Pesnik v pogrezu zgodovine, Otroci s Petrička, Made in Slovenia ... Omenjeni film je bil ponovno na sporedu letos spomladi na 1. programu TV Slovenija.

Brezplačna stanovanjska oprema za študente

Miha Jereb

Ljubljana, 7. 10. 2009 –
Novo študijsko leto se je na ta dan tudi uradno začelo, vendar za marsikoga ne brez težav. Sobe oz. stanovanja, ki si jih s svojimi prihranki lahko privoščijo študentje, so velikokrat neopremljena, gospodinjski aparati pa so v okvari. Dobrodelno društvo Podarimo Si tudi letos v okviru daritvenega oglasnika www.podarimo.si pripravlja akcijo Za študente, v kateri spodbuja ljudi k darovanju stanovanjske opreme.

Ste vedeli, da sobe v študent-

skih domovih niso opremljene s televizijo niti računalnikom, če pa se pokvari hladilnik, morajo novega kupiti študentje sami? Ste vedeli, da se veliko stanovanj oddaja neopremljenih?

Zato smo se v društvu Podarimo Si odločili, da oktobra organiziramo akcijo, v kateri bomo pozornost namenili študentom, ki si z novim študijskim letom urejajo stanovanja v bližini svojih fakultet. Tako si v društvu prizadevamo k spodbujanju ljudi k darovanju, poleg tega pa smo darovalcem v oglaših na spletnem daritvenem oglašniku omogočili navedbo, da

predmete darujejo izključno študentom. Demografska analiza obiskanosti oglasnika v avgustu namreč kaže, da je 20,1 odstotkov obiskovalcev mlajših od 24 let, 27,6 odstotka obiskovalcev pa se še šola. Letos je daritveni oglašnik dosegel že preko 1,9 milijona obiskov, kar je bistveno več kot v istem obdobju lani (1,1 milijona obiskov), k čemur je prispevalo tudi gospodarsko in socialno stanje v državi. Samo letos se je objavilo že preko 10.000 oglasov podarim, od tega se je podarilo preko 120 hladilnikov, 200 pralnih strojev, 260 sedežnih garnitur, 480 postelj in preko

600 najrazličnejših omar. Poleg oglasov podarim pa je bilo objavljenih tudi preko 5.000 najrazličnejših potreb. Ljudi tako pozivamo, naj darujejo uporabno pohištvo, gospodinjske aparate in računalniško opremo, saj bi bila velika škoda, da se jih uniči, ker je veliko takih, ki bi jih potrebovali.

Dodatno gradivo najdete na naslovu <http://www.podarimo.si/novica/>. Dodatne informacije in intervjuji pa so mogoči pri Mihi Jerebu, idejnem vodji projekta (telefon: 051 810 388, e-mail: info@podarimo.si).

Upravne storitve krajevnih uradov

Krajevni uradi so »terenske izpostave« upravni enot, zadolženi za izvajanje določenih nalog iz pristojnosti upravnih enot. Med najpogostejše storitve spada vodenje naslednjih upravnih postopkov, prav tako pa tudi izvedba določenih nalog državne uprave.

Postopki s področja prijavnno-odjavne službe:

- sprejem vlog za pridobitev osebnih identifikacijskih dokumentov (osebna izkaznica ali potni list), ne glede na kraj stalnega prebivališča,
- vloga za vpis spremembe naslova stalnega prebivališča v potni listini,
- naznanitev pogrešanja osebnih identifikacijskih dokumentov,
- prijava ali odjava stalnega ali začasnega prebivališča,
- pridobitev potrdil iz evidence gospodinjstev in iz centralnega registra prebi-

valstva (o stalnem ali začasnem prebivališču, o skupnem gospodinjstvu),

- potrjevanje dovoljenj zakonitim zastopnikom za potovanje mladoletne osebe v tujino, če ta še ni dopolnila 15 let kronološke starosti,
- potrjevanje podpor volilcev različnim referendumskim pobudam in kandidaturam.

Postopki s področja matičnih zadev:

- izdaja izpiskov iz matičnega registra (v obliki splošnega izpiska, skupaj z zaznamki),
- izdaja izpiskov iz matičnega registra o rojstvu, ne glede na kraj rojstva določene osebe,
- izdaja izpiskov iz matičnega registra o sklenitvi zakonske zveze,
- izdaja izpiskov iz matičnega registra o smrti, ne glede na kraj smrti, za umrle po 3. 5. 2005,
- vloga za sestavo smrtovni-

ce za potrebe zapuščinskega postopka,

- sprejem izjave na zapisnik o priznanju očetovstva,
- izdaja potrdil o državljanstvu,
- posredovanje podatkov iz matičnih knjig,
- izdaja potrdil iz matičnega registra.

Sprejem vlog:

- ponudbe za prodajo kmetijskega zemljišča,
- izjave o sprejemu ponudbe za prodajo kmetijskega zemljišča,
- zahteve za uvedbo postopka ugotavljanja dejanskega stalnega prebivališča (pisno ali ustno na zapisnik upravnega organa).

Izdajanje listin iz centralnih zbirk podatkov:

- izpiski iz elektronske zemljiške knjige,
- potrdila oz. izpiski iz zbirk geodetskih podatkov (prikaz parcele, lastninski list, potrdilo o parceli).

Upravne overitve:

- overitev prepisa ali kopije dokumenta,
- overitev podpisa za potrebe upravnih postopkov,
- overitev garantnega pisma.

Opozorilo:

Na KU je mogoče overiti tudi podpis prodajalca na kupoprodajni pogodbi o prodaji avtomobila.

Poudarjamo, da upravni organ overja le tiste listine ali podpise, ki so namenjeni za uporabo v upravnih postopkih. Za overitev pogodb s področja prometa z nepremičninami in drugih listin, ki se predlagajo pravosodnim organom, so pristojni notarji.

Pripravil
mag. Ivo Ban

Novosti s področja dejavnosti osnovne šole

Vpeljava šolskega sklada na OŠ Podlehnik

V imenu OŠ Martin Kores Podlehnik
asist. mag. Dejan Kopold, ravnatelj

V sklopu spreminjanj šolske zakonodaje je bilo v lanskem šolskem letu uvedeno, da morajo vse slovenske osnovne šole (OŠ) ustanoviti šolski sklad. Nekateri vrtci in sploh srednje šole ga poznajo že dalj časa, medtem ko ga je večina slovenskih OŠ vpeljala šele letos in med njimi je tudi naša.

Kaj je šolski sklad?

Šola na podlagi 135. člena Zakona o organizaciji in

financiranju vzgoje in izobraževanja RS ustanovi šolski sklad, iz katerega se financirajo dejavnosti posamezne skupine ali razreda, ki niso sestavni del izobraževalnega programa oziroma se ne financirajo iz javnih sredstev. Sklad omogoča organizirano in pregledno pridobivati dodatna finančna sredstva za nadstandardne dejavnosti, ki niso del vzgojno-izobraževalnega programa.

V šolski sklad se sredstva pridobivajo predvsem iz:

- prispevkov staršev (položnice);

- prispevkov lokalne skupnosti;
- zbiralnih akcij (star papir);
- dobrodelnih koncertov;
- donacij sponzorjev (obrtnikov, podjetij) v Občini Podlehnik in zunaj nje (namesto novoletnih voščilnic in daril).

Sredstva v šolskem skladu bodo v prvi vrsti namenjena:

- pomoči otrokom iz socialno ogroženih družin (financiranje malice, enolončnice, taborov, šole v naravi ...);
- nakupu nadstandardne

opreme za šolo.

Sklad upravlja upravni odbor (UO), ki ima predsednika in šest članov. Sestavljajo ga:

Romana Merc (predsednica UO), Viktor Žerak (namestnik predsednice UO), Danica Kurež, Simona Horvat, Dragica Šegula, Štefka Zagorščak in Ana Gajšek.

V letošnjem šolskem letu je šolski sklad začel aktivno delovati in tako lahko z gotovostjo pričakujemo številne akcije, ki pa jih bo določil upravni odbor.

Projekt OŠ Martin Kores Podlehnik

Vpeljava računalništva v oblaku

V imenu OŠ Martin Kores Podlehnik
asist. mag. Dejan Kopold, ravnatelj

Osnovna šola Martin Kores Podlehnik je v šolskem letu 2009/2010 zagnala projekt vpeljave računalništva v oblaku, ki ga je v celoti realizirala kot prva osnovna šola v Sloveniji in za to požela velik uspeh in odmev po vsem slovenskem prostoru.

Kaj sploh je računalništvo v oblaku?

S pojmom *Cloud Computing* (angleški pojem za računalništvo v oblaku) označujemo različne oblike izkoriščanja informacijskih virov, ki niso v lasti podjetja samega, ampak jih podjetje po potrebi najema od ponudnikov rešitev. Med najpogostejšimi načini uporabe rešitev računalništva v oblaku so najem spletnega prostora,

uporaba procesorskih zmogljivosti ter uporaba raznih aplikacij in storitev, nameščenih na oddaljenih računalnikih.

Vlada RS je leta 2007 sprejela Strategijo razvoja informacijske družbe v RS – si2010. Strategija se neposredno povezuje s področjem izobraževanja v poglavju o e-izobraževanju, ki ga opredeljuje kot »učenje in poučevanje z uporabo sodobne informacijsko-komunikacijske tehnologije (IKT)«. Ključni dejavnik uspeha takšnega izobraževanja je učitelj, ki mora prevzeti sodobno IKT. Učencu kot ključnemu subjektu informatizacije učenja je na voljo množica virov, ki niso več le pasivne oblike (besedilo in slika), ampak tudi druge medijske in interaktivne oblike. Takšno učenje omogoča tudi samopreverjanje znanja, skupinsko in raziskovalno delo ter učenje na daljavo. Strategija vseživljenjskega učenja

je bila leta 2007 s strani Ministrstva za šolstvo in šport RS sprejeta tudi v Sloveniji. Eden od bistvenih dejavnikov vseživljenjskega učenja je uporaba IKT v izobraževanju. Zagotoviti je treba izbiro raznovrstnih in učinkovitih metod učenja in poučevanja ob upoštevanju posameznikovih potreb, zahtev in posebnih zmožnosti. E-učenje kot del širše evropske pobude zvišuje raven digitalne pismenosti in zahteva, da se šole, učitelji, učenci pa tudi organizacije opremijo s posebnim gradivom, profesionalnimi spretnostmi in tehnično podporo v te namene.

Strategija vseživljenjskega učenja v Sloveniji 2007 – http://www.mss.gov.si/fileadmin/mss.gov.si/pageuploads/podrocje/razvoj_solstva/IU2010/Strategija_VZU.pdf

Vpeljava oblaka

Upoštevanje vseh zgoraj

omenjenih teoretičnih osnov je botrovalo širšemu razmišljanju, kaj vse je možno na tem področju, **obvezno brez večjih finančnih vložkov**, še narediti.

V zadnjem desetletju se je v Evropi in Sloveniji veliko investiralo v računalniško opismenjevanje, e-gradiva, programsko opremo, gradiva na spletu ter v opremljanje šol z računalniško opremo. Tudi naša šola poskuša zadnja leta velik del pozornosti posvečati nabavi IKT-opreme, njeni čim boljši izkoriščenosti in učinkovitosti ter z njo spremeniti in dvigniti kakovost dela.

Za doseganje najboljših rezultatov pa ni dovolj le smiselna uporaba IKT-opreme v administraciji ter vodenju šole, pač pa predvsem pri poučevanju in učenju. Ker pa se danes pogosto dogaja, da imajo določeni učenci na področju IKT-kompetenc prednost

pred njihovimi predavatelji, se hitro pojavi potreba po celostni šolski ureditvi vpeljave novosti na področju IKT. Za doseganje boljše kakovosti je zagotovo treba čim boljše razviti IKT-kompetence vseh zaposlenih in učencev. Tako tukaj predstavljamo model, kjer se te kompetence razvijajo paralelno.

Upoštevali smo tudi različnost med šolami in različnost med učenci. Hitro se namreč ugotovi, da so šole po Sloveniji različno opremljene z IKT-opremo, da se znanje učiteljev s posameznih šol razlikuje, podobno pa je tudi med učenci, saj le-ti prihajajo iz različnih socialnih struktur in tako je tudi njihov dostop do IKT-opreme različen.

Določene šole so res izjemno opremljene s tovrstno opremo (razlogi so seveda različni – naklonjenost ravnatelja IKT, odprtost lokalne skupnosti za vlaganja v to opremo, več let ciljno naravnani razvoj v tej smeri ...), določene šole pa, žal, zelo malo. Stanje na področju otrok je še veliko slabše. Sploh otroci iz državno-regijsko revnejših okolij med sabo niso v enakovrednem položaju, medtem ko imajo določeni otroci doma vso opremo, priključek v medmrežje, ostali nimajo praktično nič.

Tukaj želim prikazati primer drugačne prakse pri informatizaciji procesov v sodobni šoli. Prikazano je, kako je med drugim za organizacijo dela na šoli uporabljen drugačen, za šole brezplačen informacijsko-komunikacijski sistem v oblaku. Ker gre za en sistem z več storitvami, je enak sistem uveden za delo (vodenje šole, delo med učitelji ...) in poučevanje, tako

za vse zaposlene kot tudi za vse učence šole. Pridemo do točke, ko tako zaposlene kot otroke sistematično vpeljujemo v uporabo in s tem v razvoj IKT-kompetenc.

Cilj je predvsem praktična uporaba in didaktična vrednost celotne uporabe tehnologije, ki je na eni strani izjemno motivacijsko sredstvo, na drugi strani pa izjemen medij, ki – seveda če je pravilno uporabljen – občutno olajša delo, poskrbi za sodobnost učnega procesa in vizualizira ter zvočno opremi marsikaj, kar je bilo pred leti nemogoče.

V našo šolo smo uspešno integrirali za šole brezplačno okolje Google Apps. Gre za obliko računalništva v oblaku, kar pomeni, da šola ne potrebuje nobene strojne opreme, kar pa za ravnatelja pomeni vpeljavo brez stroškov. Le trud zaposlenih v šoli ... Za šolo, kot je naša, pa je še kako pomembno, če lahko kaj urediš brez večjih finančnih sredstev. S tem je nastalo novo informacijsko-komunikacijsko delovno okolje, ki hkrati združuje številne prednosti.

Ko je bil sistem v oblaku vzpostavljen, so prav vsi zaposleni in otroci prejeli nov uporabniški račun za službeni ali šolski dostop do tega okolja. In kaj jim to omogoča? Najprej omogoča vsem na šoli enotne elektronske naslove, ki so pod domeno (imenom) šole (npr. ime.priimek@sola-podlehnik.si). Gre za storitev spletne elektronske pošte. Prostora je na voljo toliko, da se pošta ne briše več, prav tako je dostopna z vsakega računalnika, telefona ali kakršnekoli naprave, ki ima spletni brskalnik in je priključena

v medmrežje (v oblak). S tem vsa pošta ostaja na spletu in je zmeraj tam, kjer jo potrebujemo, najti jo je enostavno ter je (skoraj) zmeraj na voljo.

Vendar je to le kaplja v morje. Okolje nikakor ni le dobra elektronska pošta, pač pa še veliko več. Tukaj so elektronski koledarji, ki so tako osebni kot skupni. Šola pripravi na primer šolski koledar, ki ga vidijo prav vsi uporabniki (lahko pa le strokovni delavci šole), uporabnik pa si ustvari še svoj lasten koledar, hkrati pa opazuje še razrednega. Vsi ti koledarji se nato vidijo kot barvna plast na plasti druge barve. Takšno načrtovanje je potem lažje, predvsem pa preglednejše ... Gre za storitev spletnega vodenja elektronskih koledarjev.

Vendar je tukaj še občutno več dobrega ... Znotraj okolja deluje storitev spletnega urejanja dokumentov (vse za e-dokumente). Vsak uporabnik ima v svojem spletnem okolju **spletni urejevalnik besedil** (manjši nadomestek Microsoft Word), **urejevalnik preglednic** (manjši nadomestek Microsoft Excela), **urejevalnik predstavitev** (nadomestek Microsoft PowerPointa) in **urejevalnik obrazcev** ... Delo lahko poteka samostojno, dokumenti se hranijo v spletni shrambi dokumentov (nadomestek USB-ključa), ki so spet lahko samo uporabnikovi ali skupni. Obstaja možnost skupinskega dela na istih dokumentih (v istem trenutku), možnost, da oseba A pripravi dokument, ki ga vsi uporabniki B (ki so od uporabnika A definirani) lahko uporabljajo, spreminjajo, nadgrajujejo ... Seveda je to spet le nekaj možnosti.

Nadalje ima vsak uporabnik

svoj lasten prostor za spletno predstavitev svojega predmeta (spletna stran predmeta, ki je lahko odprta za vse uporabnike spleta, lahko pa je zaklenjena na določen krog uporabnikov). Storitve omogoča delitve datotek, koledarjev oz. časarkoli si uporabnik zaželi. Gre za storitve spletnih strani ter Wikijev.

V sistem sta integrirani klepetalnica in videoklepetalnica. Tako je omogočen besedilni klepet ena na ena, lahko pa tudi ena na več. Podobno je pri videoklepetalnici – majhne videokonference so dejansko standarden del celote. Če ima uporabnik videokamero, deluje vse avtomatsko – prenosi slike in zvoka.

Kot je bilo že omenjeno, je bistvo celotnega paketa to, da je zadeva spletno naravnana in zato neodvisna od računalnika in operacijskega sistema. Ne glede na to, kje je uporabnik, lahko dostopi do svojega okolja, pošte, datotek, koledarjev, če ima dostop do spleta in brskalnik. Na voljo ima vsa glavna orodja pisarniške zbirke – urejevalnike besedil, preglednice, predstavitev in obrazce, na voljo sta mu tako besedilna kot glasovna in videoklepetalnica ... Vse mu je omogočeno, kot če bi sedel doma za svojim računalnikom. Uporabnik je krajevno neodvisen – pogoj je torej izključno dostop do spleta.

Za vpeljavo tako velike storitve je seveda bistven še en element, in sicer da je storitev vseh aplikacij v slovenskem jeziku.

Zadeva je mišljena za celotno okolje šole in tako je bila pri nas tudi integrirana. Uporabniško ime in geslo ter s tem dostop je prejel vsak zaposle-

ni in tudi vsak učenec. Tudi vsi učenci 1. razreda, ki bodo šele letos naredili prve korake pri branju in pisanju ... Ko bo čas, pa bodo lahko začeli tudi z delom v tem okolju.

Vsi naši elektronski naslovi so avtomatsko v skupni rabi – tako ni iskanja. Uporabniško ime in geslo so prejeli še vsi zunanji predstavniki šole – vsi člani Sveta staršev in Sveta zavoda. Postopoma se spreminja pogled vseh nas, zaposlenih, na okolje, otroci so postali pogumnejši in nam že upajo pisati (tukaj ne razvijamo izključno e-kompetenc), pogumnejši pa so postali tudi učitelji. Že pred leti smo izpeljali projekt klepetalnice pri tujem jeziku med dvema sosednjima osnovnima šo-

lama (Podlehnik in Žetale), letos pa je že od septembra, odkar je sistem v polni uporabi, v povezavi z učiteljico in otroki projekt e-dopisovanja z več šolami po svetu pri pouku angleškega jezika ... Med učitelji je nastala nova oblika sodelovanja in medpredmetnega načrtovanja, učitelji dodatno komunicirajo z učenci tudi zunaj rednega delovnega časa, pošiljajo tistim učencem, ki imajo tudi doma tehnološke možnosti, dodatna gradiva v elektronski obliki ... Učence tako postopoma, sistematično in ne izključno s poukom računalništva navajamo na delo v okolju, ki je zanje brezplačno tudi, ko zapustijo klopi osnovne šole.

Trenutno smo še v začetni,

t. i. razvojni fazi, dnevno pa ugotavljam, da so vsi na šoli ta »IKT-dodatek« odlično sprejeli. Sedaj imajo namreč e-okolje čisto vse učenke in učenci, tudi tisti, ki so doma na lokacijah, kjer je splet še zmeraj popolna utopija. Lahko pa dostopajo do svoje pošte in vseh storitev v šoli, knjižnici, internetni kavarni, vseh javnih e-točkah po Sloveniji in svetu ...

Projekt je bil predstavljen tudi ravnateljem vseh osnovnih šol iz nekdanje ptujske občine, predstavnikom Zavoda RS za šolstvo (Maribor in Ljubljana) ter na Filozofski fakulteti Univerze v Mariboru. Zanimanje za projekt je zelo veliko, saj smo s strani Zavoda RS za šolstvo bili po-

vabljeni v državno delovno skupino E-šolstvo in vabilo seveda sprejeli.

Zdaj potekajo na OŠ Podlehnik tudi usposabljanja ravnateljev iz severovzhodne Slovenije, da bodo lahko sistem po našem vzoru integrirale tudi druge slovenske šole. Tiste, ki bodo to seveda želele. Trenutno je sistem že vzpostavljen na treh bližnjih osnovnih šolah ...

Za konec le še to – edina v Sloveniji, ki ta (popolnoma enak) sistem uporablja tako redno kot mi, je Univerza v Ljubljani.

Uspehi zaposlenih na osnovni šoli Martin Kores Podlehnik

Učiteljica Danica Kurež z OŠ Martin Kores Podlehnik prejela plaketo dr. Franja Žgeča

Asist. mag. Dejan Kopold,
ravnatelj OŠ Podlehnik

V kulturni dvorani Gimnazije Ptuj je 7. oktobra 2009 potekala tradicionalna prireditev ob svetovnem dnevu učiteljev, ko praznujejo strokovni delavci v vzgoji in izobraževanju s ptujskega območja. Na prireditvi je slavila tudi naša dolgoletna učiteljica gospa Danica Kurež, ki že 33 let vestno in strokovno opravlja svoje delo na šoli v Podlehniku. Društvo ravnateljev ptujskega področja je na tej prireditvi podelilo 36 priznanj in šest plaket (najvišje priznanje za delo v vzgoji in izobraževanju) dr. Franja Žgeča.

Danica Kurež že od prvega dne svojega dela ne jemlje zgolj kot poklic, pač pa kot način življenja in poslanstvo, ki ga sprejema z največjo

odgovornostjo. Vseskozi je pripravljena sprejemati novosti, izzive in spremembe v učiteljskem delu, jih kritično vrednotiti, uspešno uvajati s pedagoško prakso ter deliti svoje izkušnje s sodelavkami in sodelavci. V teh letih je nesebično izpeljala številna mentorstva mladim učiteljem in učiteljicam, ves čas je bila in še je neizmerno dejavna na kulturnem področju ter v okviru Rdečega križa, vsako leto aktivno vodi številne projekte, predvsem na področju humanitarne dejavnosti v lokalni skupnosti in na podlehniški šoli. Je dolgoletna režiserka predstav Kulturnega društva Podlehnik – dramske sekcije, tako pa bogati življenje in delo na šoli ter daje svoj dragoceni prispevek k ugledu šole v širši, predvsem pa lokalni skupnosti. Vso aktivno kariero se največ posveča humanitarnim dejavnostim. Vsako leto prek Rdečega kri-

ža organizira letovanja otrok na morju (samo letos so po njihovi zaslugi na morju letovali trije otroci iz socialno ogroženih družin), kar je v revnih lokalnih skupnostih izjemnega pomena. Je aktivna krvodajalka in organizatorica krvodajalskih akcij v domačem kraju. Na naši šoli pa je seveda znana kot dolgoletna predsednica Sveta zavoda OŠ Martin Kores Podlehnik.

Da je prireditev res posebne-

ga pomena, kaže tudi obisk ministra za šolstvo in šport dr. Igorja Lukšiča, ki je izjemno pohvalil vse nagrajenske in nagrajence za njihovo delo in prispevek, ki ga dajejo družbi, da se le-ta lahko uspešno razvija na vseh področjih. Vsi se namreč zavedamo, da brez dela vzgojiteljev in učiteljev ni rezultatov v gospodarstvu, kulturi, šolstvu, znanosti in na drugih področjih družbenega dela in življenja.

Predstavljamo kmetijo Strmšek iz Podlehnik

Na obisku je bil glavni urednik, mag. Ivo Ban

Nedaleč stran od glavne magistralne ceste, ki vodi skozi rajsko dolino naše občine, se ob enem izmed zadnjih močno zgubanih in zavutih rokavov Rogatnice nahaja živinorejska kmetija Strmšek. Ob obisku na hišni številki Podlehnik 31 ob vznožju zadaj ležečega hribovja naselja Gorca, ki sem ga zaradi velike obremenjenosti gospodarja Antona (Toneta) in gospodinje Cvetke moral sprva preložiti na pozno večerno uro, sem oba še vedno našel sredi dela. Zdelo se mi je, da sta imela ob mojem prihodu (bila je že čista tema) občutek, da je na kmečko dvorišče prišel gost, ki še ni videl od trdega dela utrujenega in zagorelega obraza, zgaranih rok itd. Vse to je bilo namreč mogoče opaziti in občutiti ob prijetnem pozdravu in stisku rok. Kmalu je k nam za mizo sedla tudi gospodinjinina mama, ki tukaj živi vse od svojega rojstva.

Kje so vzroki oz. pravi razlogi za to? Se na zemlji zares nič več ne izplača, kakor pogosto slišimo stereotipni odgovor kakšnega od govorcev, ki v svoji zadregi ali celo zaradi osramočenosti pred samim seboj poskuša preiti na kakšno drugo temo pogovora. Je problem v naivni ležernosti ljudi, navideznem in nerealnem občutku lažnega lagodja ali v čem drugem?

Cvetka in Tone nadaljujeta tradicijo kmetovanja, ker sta že Cvetkina starša imela srednje veliko kmetijo (od sedem do osem hektarov). Danes pa kmetijska, pretežno živinorejska proizvodnja poteka na 23 hektarih obdelovalne zemlje, od katerih imajo deset hektarov v zakupu oz. najemu od bližnjih sosedov in sorodnikov.

Gospodinja Cvetka, ki je po poklicu kmetijska tehničarka, si v svoji smeri ni našla redne zaposlitve. Že skoraj dve desetletji zadovoljna dela kot cvetličarka na Vidmu. Gospodar Tone, ki se je k hiši priženil iz bližnje

in krmnih rastlin za 60 glav goveda. Od tega imajo dvanajst krav, ostalo so telički in biki za prirejo mesa. Proizvodni cikel začnejo pri teden starih teličkih simentalke pasme, ki jih redijo do okrog 700 kilogramov žive teže. Na njivah pridelujejo pretežno koruzo, ječmen in pšenico (tritikalna), v času kolobarja pa tudi buče. S prodajo za zdaj nimajo težav, ker njihovi odjemalci zelo dobro vedo, kakšno kakovost blaga lahko pri njihovi proizvodnji pričakujejo.

Na ravninskih travnikih opravijo od tri do štiri košnje. Večina del poteka strojno, delno pa tudi ročno, predvsem na hribovskih parcelah. Te obsegajo okrog dva hektara. Klasično sušenje »na roke« jim predstavlja, kakor poudarita Strmškova, posebno doživetje, celo veliko sprostitve, neke vrste popestritev vsakdanjika. Takrat jim na pomoč priskočijo sorodniki, vse poteka nekoliko bolj umirjeno, najde se tudi čas za odhod do vinske kleti, za sproščen pogovor, kramljanje in celo nostalgično pesem.

Delo na kmetiji Strmšek, če se izrazim nekoliko slikoviteje, je nikoli izpeta pesem. Ko gre ena pesem h koncu, se je druga že zdavnaj začela. Približno tako je tudi na področju vlaganj in investiranja. Zakonca Strmšek sta prvi hlev zgradila in modernizirala pred petnajstimi leti. Med večje investicije zadnjih let spadajo nadomestna gradnja boksov za prosto rejo telet in bikov, izgradnja strojne lope, ureditev dvorišča in stanovanjske hiše, ki je nastala za še vedno uporabno stanovanjsko stavbo Cvetkinih staršev. Strmškovi bodo zagotovo tudi v prihodnje morali veliko vlagati v razvoj in posodabljanje lastne živinorejske proizvodnje, saj sicer ne bodo mogli iti v korak z vedno večjimi in pogosto pretiranimi zahtevami raznih državnih organov in služb, ki postajajo do kmetijske

proizvodnje vedno bolj neizprosni. Kmalu jih čaka obnova oz. dograditev ležečih silosov za zeleno silažo, potrebovali bi tudi novo shrambo (skladišče) za zrnje ali pa pokončne kovinske silose, kar bi jim tudi bistveno olajšalo delovni proces.

Življenje na kmetiji teče Cvetki in Tonetu nekako po ustaljenih tirnicah. Po poroki leta 1992 je Cvetka kmalu postala mamica danes že 17-letne gimnazijke Tamare, ki šolskim obveznostim navkljub najde vedno dovolj časa, predvsem pa lastne motivacije in marljivosti za pomoč pri številnih kmečkih opravilih. Starša poudarita nekako plaho, a s posebnim ponosom, da je hči v vseh pogledih zelo delavna, zavzeta in obzirna do vseh družinskih članov. Njihovega mlajšega otroka, 11-letnega Aljaža, ki je še osnovnošolec, pa najbolj prevzame ukvarjanje s kobilom Pinto, traktorji in drugimi delovnimi stroji. Med njegove priljubljene konjičke spadajo tudi številni računalniški izzivi moderne dobe in seveda šport. O tem, da je Aljaž že zdaj pravi jahalni mojster in bodoči lokalni kavboj, govori dejstvo, da kobilom Pinto zmeraj jaha kar brez sedla in uzde, in to že leta. Glede na to, da je večina obdelovalnih površin ob bodoči trasi avtoceste, bo načrtovana gradnja prizadela tudi njihovo sedanjo kmetijsko dejavnost. Po prvih informacijah naj bi sami izgubili vsaj 0,5 hektara najkakovostnejših površin, poleg tega pa v spodnjem delu trase tudi še vsaj tri hektare najemnih površin.

Čeprav je kmetija Strmšek govedorejsko usmerjena, se z vidika samooskrbovanja ukvarjajo tudi s pridelavo zelenjave ter vseh potrebnih vrtnin in poljščin (npr. buče za pridelavo olja). Poleg tega imajo še svojo perutnino, zajce in kakšnega pujsa za domače kolone.

(Foto: IB)

Strmškovi so tipična kmečka družina, kjer na istem dvorišču skupaj (še vedno) živijo tri generacije. Tovrstnih domačij, še manj pa »pravih kmetij«, je v našem okolju že tako malo, da to postaja skrb vzbujajoče, celo zelo žalostno. Kam je izginila večina tukajšnjih kmetij, tudi če so bile po obsegu manjše?

okolice, je nekoč delal v Tamu kot avtomehaničar, zdaj pa že več kot 16 let dela na kmetiji. Veščine in znanja iz njegovega osnovnega poklica mu tudi pri delu na kmetiji zelo koristijo.

Večina obdelovalnih površin odpade na njive, travnike in pašnike. Na teh morajo Strmškovi pridelati dovolj poljščin

Kot v pogovoru nekoliko v šali pove »stara mama« Katica, v trgovino hodijo samo po sol, cukrer in peper ... Tako, kot je to bilo nekoč. Tudi vino imajo svoje, saj »haloške vinske tradicije« ne nameravajo pozabiti in zapraviti. To je bilo zmeraj pri hiši. »Brez lastne domače kapljice tukaj v Halozah ni pravega kmeta!«

Ko sem Cvetko in Toneta vpra-

šal, kaj ju veže na to kmetijo, na trdo kmečko delo, kjer ni urnika in je dan pogosto enak dnevu, teden tednu, leto predhodnemu letu in še številnim prihodnjim, ... ko je potrebno trmasto vztrajanje, vsem nevsččnostim navkljub, mi odgovorita ponosno, skoraj v en glas, da je to predvsem ljubezen do zemlje, do domače grude, kjer se je Cvetka rodila, preživela svojo mladost in

otročstvo ter tukaj tudi ostala. Tonetu pa je delo na kmetiji vedno znova v velik izziv – predvsem zaradi negotovosti, ki je v zadnjih letih postala vsakdanji spremljevalec tovrstnega dela. ... To je tudi del ponosa na to, ker vidiš, kar si ustvaril, kar si danes opravil, ... ker imaš tudi mnogo načrtov za naprej (čeprav so pogosto zelo megleni in nejasni, predvsem s finančnega stališča). Tudi stara mama

pravi: »Najrajši sn v štoli, pa vüne pr' deli, tü notre pa ... koliko je treba ... rada sn doma, na kmetiji, tak sn navajena od negda ... pa malo gremo v gorice, pa spet na 'jivo, pa na vrt, pa v štolo, pa je keden okoli ... Nam to ni nič težko, za mlade pa je – koliko vid'n ...«

Pa še neka bi rada poved'la: »Dostokrat je lažje delati z živino kak' pa z lidmi ...«

Izjemni uspehi mladega podjetnika in inovatorja Matjaža Režka

Mag. Ivo Ban

Da se našemu domačinu Matjažu porajajo nove ideje in zamišljajo zato, ker živi v ozračju intenzivnega inovativnega okolja, bi vsaj za zdaj težko trdili in dokazali. Morda pa v naših krajih le ni vse tako narobe, saj kraj in atmosfera bivalnega okolja, kjer 24-letni Matjaž Režek živi in ustvarja, očitno odlično vplivata na njegove številne uspehe. Oktobra je namreč na državnem natečaju Eureka! mladi 2009 kot drugouvrščenji prejel zlato plaketo za najboljšo inovacijo, tj. za izum elektroinstalacije brez tehničnega sevanja.

Matjaž je po poklicu elektrotehnik elektronike, po statusu pa že dve leti samostojni podjetnik in izredni študent Višje strokovne šole Ptuj, programa Mehatronika. Za študij mehatronike se je odločil predvsem zaradi nadaljevanja strokovnega dela in pridobivanja novih znanj v svoji stroki pa tudi zato, ker omenjeni program ponuja možnost povezovanja več strokovnih področij, predvsem elektrotehnike, strojništva, mehanike in drugih sorodnih strok. Matjažu je povsem jasno, da je v življenju vse medsebojno močno povezano, prepleteno in soodvisno pa tudi, da so številne stvari, kadar so v neposredni bližini in če so celo povezane ali v spoju, človekovemu zdravju in bivalnemu

okolju več ali manj škodljive. Pa ne samo to. Mnogo ljudi, tako tistih iz njegove generacije kot starejših ali celo mlajših, se občasno zaveda, da bi bilo na marsikaj treba opozoriti, številne stvari izboljšati, spremeniti, jih odpraviti ali se jim vsaj izogibati. Tak parcialni, nekontinuirani in nekritični pristop (ki je ne nazadnje močno značilen za veliko večino ljudi) vsekakor ne vodi k nobenemu napredku. Zanj je potrebno nenehno razmišljanje, budno opazovanje dogajanja okrog sebe, tuhtanje, analiziranje, kritično mišljenje in kaj je še takega. To lahko posameznik, ki ima naravni talent kot Matjaž, počne kjerkoli, zato so primerni tudi najbolj zašiljeni haloški griči ali zasenčene globeli naše pokrajine. Edino, kar »homo sapiens sapiens« (razmišljajoči/umni človek) potrebuje, je pozitivno delovno okolje, čas in seveda materialna podstat.

Naš mladi izumitelj je že zdavnaj ugotovil (čeprav še mladenič), da si mora sam najprej zaslužiti za »vsakdanji kruhek« in za izredni višješolski študij (plačilo šolnine in drugih stroškov), zato je tudi postal podjetnik, ki se ukvarja s postavljanjem elektroinstacijskih napeljav.

Inovacije podjetnika Režka so v bistvu (svetovno) univerzalne, kar pomeni, da jih lahko ob ustrezni (in seveda nujni) mededžerski in finančni podpori

plasira kamorkoli po domovini in širni tujini pa tudi v domačih krajih naše občine. Ljudje bi jih oz. jih bodo prej ali slej morali začeti uporabljati, ker se (že počasi) zavedajo številnih negativnih vplivov na svoje zdravje (npr. škodljivo elektromagnetno sevanje instalacij in gradbenih materialov naših stanovanj, hiš in okolice, katastrofalna in življenje uničujoča prisotnost kemičnih substanc v naših gospodinjstvih in posledično v odpadnih vodah oz. zemlji, na kateri potem poteka t. i. »bioproizvodnja A-razreda!«). Na vse to in še mnogo več z veliko in tenkočutno pozornostjo opozarja naš domači inovator, ki zase pove, da skoraj ni dneva, ko se mu ne poraja kakšna nova ideja, ki je rezultat

budnega opazovanja in sprotnega tenkočutnega analitično-sinteznega razmišljanja glede možnosti konkretne aplikacije v vsakdanjih življenjskih situacijah.

Mlademu inovatorju, ki je kot občan Občine Podlehnik s svojim izumom, za katerega je na državni ravni prejel tako visoko priznanje (zlato plaketo s področja Eureka – Inovacije mladih 2009) in s tem bistveno pripomogel tudi k promociji, uveljavitvi in prepoznavnosti naše občine, iskreno čestitam in želimo še mnogo inovativnega duha.

Režkov ideal - Haloze kot v pravljici / Maketo »Moj domači kraj« izdelala A.C. Ban (foto: IB)

Zlato priznanje za folklorno skupino OŠ Podlehnik

Vanesa Brezinšek, 7. razred;
folkloristka OFS Žvegla OŠ Martin
Kores Podlehnik

Glasba povezuje ljudi. Ob njej se razveselimo s petjem, plesom in igranjem na glasbila. Na naši šoli že vrsto let deluje Otroška folklorna skupina (OFS) Žvegla. Žvegla je stara ljudska piščal – glasbilo. Izdelovali in uporabljali so jih v Halozah. Izdeloval jih je gospod Izidor Cafuta. Ker smo iz teh krajev, se imenujemo po tej starinski piščali.

Letos smo v skupino vključeni učenci od 4. do 7. razreda. Folklorna skupina nam je všeč zato, ker nas druži veselje do petja, plesa, igre, igranja na

ljudske instrumente in ohranjanja ljudskega izročila. Tudi oblačila imajo svoj pomen. Z njimi prikazujemo, kako so bili nekoč oblečeni naše prababice in pradedi. Kot v starih časih tudi mi večinoma plešemo bos.

Na harmoniko nas spremlja Tadej. Igramo tudi na glasbila, ki so naše ljudsko izročilo. Naredili smo jih sami. To so: ribežn, posušene buče, napolnjene s semeni, nunlce, lončeni bas, glavniki, raglja in stare žlice.

Najbolj se veselimo nastopov in novih plesov. Nastopamo v šoli in Občini Podlehnik. Udeležili smo se medobmočne revije otroških folklornih skupin, ki je bila letos v Dornavi, in

državne revije ljudskih plesov, pesmi in običajev Pika poka pod goro, ki je bila v Rogaški Slatini. Ko se odpravljamo na nastope, si vedno želimo, da bi dobili priznanje. To nam je letos uspelo, saj smo na državni

reviji v Rogaški Slatini prejeli zlato priznanje.

Želimo se še naprej družiti in spominjati na stare čase in upamo, da nas bo učiteljica Romana Merc, ki nas vodi, naučila še veliko novih plesov in pesmi.

(Foto: R. Merc)

Podlehnik, Citrarka Petra Grabrovec

Z. Golub

Petra je dijakinja Ekonomske gimnazije Ptuj. Je odlična in nadarjena citrarka, saj jo je poučevala zelo znana in uspešna citrarka Cita Galič.

Citre so že skoraj pozabljene. So solistično glasbilo in velikokrat spremljajo petje. Citre, ki jih omenjajo že v 17. stoletju, so danes največkrat zanimiv predmet na podstrešjih starih hiš in jim manjkajo najrazličnejši deli. Tu in tam je še kdo, ki si z njimi krajša čas ter gode sebi in drugim v veselje. Marsikdo jih je podedoval, pa nanje ne zna igrati. Petro je za citre navdušila pokojna babica, ki je lepo prepevala ljudske pesmi.

Petra je že lani pripravila prvi

samostojni koncert, na katerega je povabila svoje prijatelje glasbenike. V prepolni domači dvorani so ji od srca čestitali in ji zaželeli uspešno glasbeno pot.

Nastopa na najrazličnejših prireditvah, koncertih, spremlja folkloriste, recitatorje, v domačem kraju pa ni prireditve brez nje. Večkrat se je že predstavila na televiziji in radiu.

Novembra lani pa se je prijavila na tekmovanje v oddaji TV Maribor V dobri družbi, ki jo vodita Smiljan Greif in Blaž Švab. V oddaji se je pomerila z več citrarkami. Finalna oddaja je bila 19. 2. letos, v njej pa se je pomerila s Tanjo Lančar in Kristino Podgrajšek ter zmaga. Za nagrado bo posnela svojo

(Foto: Z. Golub)

zgoščenko z desetimi skladbami in dva videospota. V oddaji sta nastopila tudi Cita in Jože Galič. Zmage je zelo vesela. Tako je poplačan sedemletni starši pa so jo na vaje vozili zelo daleč.

Zahvaljuje se svoji zvesti publiki, mami in očetu, učiteljem OŠ

Podlehnik, učiteljem in razredničarki ter sošolcem ekonomske gimnazije ter svoji učiteljici Citi Galič.

Njena druga velika ljubezen je kuža Ero, s katerim se ukvarja vsak prosti trenutek ter se z njim udeležuje tekmovanj in razstav po vsej Sloveniji in zunaj naših meja.

Vtisi s sprejema pri županu

Vito Vidovič Bintchende

Vponedeljek, 22. junija, smo bili učenci, ki smo vseh devet let osnovnošolskega izobraževanja dosegali

odličen uspeh, povabljeni na sprejem k županu. To smo bili: Sara Kure, Amadeja Jus, Tadej Drevenšek, Blaž Jerenec, Samo Krajnc, Sara Glažar in Vito Vidovič Bintchende. Spremljala

sta nas razrednik Jaka Feguš in pedagoginja Anita Malovič. Ko smo posedli v županovi pisarni, nam je Aldina Klara Ban najprej zaigrala na violino, nato pa nas je župan nagovoril. Če-

stital nam je za naše dosežke in nam zaželel vse dobro v življenju. Dodal je še, da si želi, da bi se tudi po končanem izobraževanju radi vračali v domači kraj. Pohvalil nas je, ker

(Foto: IB)

Naša glasbena šola

Katarina Horvat, Katja Kojc

Pred štirimi leti je g. Marjan Feguš ustanovil glasbeno šolo v Podlehniku. V šoli smo dobili vabila za prijavo vanjo. Nekateri smo se prijavili in pridno začeli vaditi flavto (frulico). Nekateri so si premislili in se predčasno izpisali, drugi pa smo nadaljevali igranje prečne flavte, baritona in harmonike. Zraven učenja instrumenta imamo tudi teorijo, ki nam pomaga spoznavati tone.

Bariton in harmoniko uči g.

Marjan Feguš, prečno flavto in teorijo pa gđc. Katja Drevnšek. V glasbeno šolo nas je osem učencev. Zaključne izpite opravljamo na drugih glasbenih šolah, saj naša še nima koncesije. Čeprav so tam strogi učitelji, dosegamo dobre rezultate. Obiskovanje glasbene šole v Podlehniku je za naše starše boljše, saj nas ni treba voziti na Ptuj in tako prihranijo veliko časa ter energije (bencina).

V petek, 19. junija, smo učenci naše glasbene šole izvedli zaključni nastop za svoje starše in stare starše, kjer smo pokazali

smo bili zelo dobra generacija s kar sedmimi zlatimi odličnjaki. Njegov odnos do nas je bil precej prijateljski, zato smo se dobro počutili. Mnogi smo ga poznali že od prej, saj smo bili nekaj časa sošolci njegovega sina. Nato smo še malo poklepetali. Pogovarjali smo se o naši prihodnosti, predvsem o bodočem šolanju. Tudi župan nam je razkril nekaj dogodi-

vščin iz svojih šolskih let. Pravi, da se jih še danes rad spominja in da so bila to najlepša leta njegovega življenja. Župan in podžupan sta nam še podelila priznanja in darilo (slovar tujk), nato pa smo za konec odšli v restavracijo Majolka na kosilo. Sprejem pri županu je bil lep zaključek naše osnovnošolske dobe in tudi spodbuda za nadaljnje delo.

(Foto: zasebni album)

svoje znanje.

Vsi radi hodimo v glasbeno šolo, saj se je zabavno učiti.

Upamo, da bomo še naprej lahko hodili vanjo in nižjo glasbeno šolo tudi dokončali.

Sodelovanje osnovne šole Podlehnik in SPV Občine Podlehnik

Projekt Pasavček na podlehniški osnovni šoli

Mag. Ivo Ban

V šolskem letu 2008/2009 so se učenci 1. razreda vključili v izvajanje obsežnega državnega projekta s področja preventive in vzgoje otrok v prometu. Vlogo glavnega koordinatorja aktivnosti je prevzela učiteljica Danica Kurež, ki je za potrebe projekta pripravila in skrbno vodila vso potrebno dokumentacijo. V projekt so se vključili tudi ostali učenci od 1. do 4. razreda z razredničarkami in mentorico prometnega krožka Milico Jeza.

Ravnatelj šole asist. mag. Dejan Kopold je v okviru svojih pristojnosti zagotovil vse po-

trebno za nemoteno izvajanje dejavnosti. Občinski SPV je izvajanje projekta vseskozi podpiral in se vanj vključil tako, da je za zaključno prireditev ob koncu projekta (junij 2009) načrtoval praktično preverjanje pridobljenega znanja na posebnem poligonu. Muhasto pomladno vreme je v predvidenem terminu onemogočilo izvedbo. Praktično vožnjo na poligonu, imenovanem mini cars ('majhni avtomobilčki'), so učenci 1. triade izvajali 5. oktobra, prvi dan tedna otroka. Pri iskanju primerne lokacije za postavitev poligona se je (ponovno) izkazalo, da naša šola po toliko letih obstoja in delovanja nima primerne zu-

(Foto: IB)

nanje površine (za prepotrebno ustvarjalno delo in igro učencev zunaj šolskih učilnic), ki bi zadostovala za postavitev simulacijskega poligona v velikosti 200 kvadratnih metrov. Primerno lokacijo smo na pobudo SPV, ki ga v tem mandatu vodi podžupan mag. Ivo Ban,

ponovno našli na parkirni ploščadi med poštnim uradom v Podlehniku in večstanovanjskima hišama Podlehnik 6 a in 6 c. Tako smo zaključni del projekta Pasavček na zares veliko zadovoljstvo vseh udeleženi učencev, ki so se tako prvič srečali s prometno situacijo

kot vozniki, izvajali v prekrasnem jesenskem dopoldnevu. Izvajanje projekta je tudi letos sovpadalo s predvidenimi dejavnostmi v okviru teme Ulice otrokom, ko smo naše lokalne prometne površine ob budnem očesu učiteljic mentoric, uslužbencev policije in članov SPV ponovno za nekaj ur prepustili ustvarjalnosti otrok – učencev osnovne šole v Podlehniku.

Vsi, ki se zavedamo prometno-varnostnih razmer na cestah naših krajev, najbolj pa v okolici šole in ob glavnih cestah, tovrstne aktivnosti z veseljem podpiramo. Neformalna anketa, izvedena med odraslimi udeleženci v prometu, je pokazala, da se velika večina naših občanov zaveda pomena in vloge preventivnega delovanja zaradi vzpostavljanja čedalje

večje odgovornosti prav vsakega udeleženca v prometu (pešci, kolesarji, vozniki motornih vozil ...), vendar pa v realnosti kljub temu še (vse) prepogosto ugotavljamo velik razkorak med teorijo in prakso.

Učenci naše šole nadaljujejo aktivno izvajanje projekta Pasavček, katerega glavni moto je *Red je vedno pas pripet*, tudi v

šol. letu 2009/2010. Drugošolčkom z učiteljico Danico Kurež so se pridružili še prvošolčki z učiteljico Jožico Vogrinec. Z velikimi pričakovanji se že zdaj veselimo napredka in uspehov otrok, ki bodo svoje večine ponovno pokazali na zaključni prireditvi. Iskrena hvala in čestitke za doslej doseženo tudi vsem učiteljicam mentoricam.

Odprtje moderniziranega cestnega odseka Zgornje Gruškovje–Ložina

Mag. Ivo Ban
Foto: IB

Dober mesec po zaključku del na modernizaciji ceste ob južni meji naše občine in Evropske unije, ki po zahtevnosti del in finančni konstrukciji spada med največje projekte v zadnjih letih, so domačini pripravili slavnostno odprtje. Prireditev je potekala na lepo sončno nedeljo. Organizacijo je prevzelo okrog 15 domačij iz Ložine. Večina lastnikov vikendov se pozivu k sodelovanju na prireditvi ni odzvala, med izgradnjo naj bi se, po poročanju iz nam znanih virov, celo vidno zmrdovali čemu sploh ta investicija. Ložinčani so si za to priložnost od Andreja Gabrovca iz Velike Varnice izposodili večji prireditveni šotor, ki so ga postavili na dvorišču družine Štefana Perneka v Ložini 8. Kmalu po 13. uri se je začel prijeten in bogat kulturni program, ki ga je povezovala Romana Jelen. Nastopile so ljudske pevke TD Podlehnik, pevska skupina KFD Podlehnik

Kopači, ljudski godci TD Podlehnik in dramski duet Natalije Senekovič in Mateje Vidovič, ki sta s svojim priložnostnim nastopom vse navzoče do solz nasmejala z narečno izvedbo svoje veseloigre Skeč za otvoritev asfalta. Prisoten je bil tudi predstavnik župnijske cerkve sv. Trojice pater Benjamin Mlakar, ki je opravil blagoslov in vsem uporabnikom ceste namenil še svarilo, naj po cesti glede na njeno razgibano konfiguracijo vozijo pametno in zelo previdno. V imenu investitorja je spregovoril župan Marko Maučič, ki je investicijo osvetlil s finančnega in izvedbenega zornega kota, opozoril pa tudi na mnogo drugih vidikov, pri čemer ni skrival zadovoljstva glede odličnega sodelovanja z izvajalcem del, ki je prav na tej trasi moral pokazati posebno strokovno znanje, izkušnje in spretnosti. Seveda župan v svoji skromnosti ni želel izpostaviti tega, da je bil med izvajanjem del tudi po večkrat dnevno na gradbišču in z vsemi udeleženci sproti usklajeval številne zahteve med investitorjem, iz-

vajalcem in lastniki zemljišč. Otvoritveno vrstico so prerezali župan, najstarejša občanka Ložine gospa Elizabeta Ferčec, ki ji je s to pridobitvijo končno omogočen dostop do doma s slovenske strani, in predstavnik gostiteljcev gospod Štefan Pernek, kleni ložinski kmetovalec in vinogradnik.

V zahvalo Občini Podlehnik in nesebičnemu angažiranju občinske uprave, svetniškega zbora in župana pri pripravi in izvajanju zahtevnega projekta izgradnje ceste je Štefan Pernek župana s svojo kočijo in konjsko vprego popeljal po novi cesti.

Da so se vsi odgovorni z občine jasno zavedali izjemnega pomena in zahtevnosti projekta, je bilo mogoče razbrati tudi iz tega, da so župana na odprtju spremljali direktor občinske uprave, podžupan, svetnica in vsi svetniki, razen enega, ter članica nadzornega odbora. Med gosti so bili tudi številni člani društev in predstavniki Policijske postaje Podlehnik.

Po uradnem odprtju je sledila bogata pogostitev vseh navzočih z več hodi toplih jedi in

drugih pristnih domačih dobrot. Prav tako ni manjkalo izvrstne ložinske haloške kapljice.

Skrbno pripravljene mize so se šibile tudi pod drugimi dobrotami ložinske kuhinje, za katero so poskrbeli številne domačinke in Darko Jelen iz Trdobje. Vrhunsko postrežbo so domače gospodinje zaokrožile s še sikajočo gubanco iz krušne peči, ki jo je že na daljavo, torej od hišnega praga domačije Pernekovih, izdajal njen slastno opojen in mamljiv vonj, ki je s svojo intenzivnostjo zapolnil praznino šotorskega svoda, kakor da bi bile hribovske (ložinske) vile prostor pravkar napolnile z najdragocenejšim napojem najslastnejše mane.

Veselo druženje udeležencev (bilo jih je krepko preko 120) se je v poznem nedeljskem popoldnevu in ob krasnem vremenu nadaljevalo ob odlični harmonikaški spremljavi mladih virtuozov Andreja Gabrovca in Podgorška, oba sta iz sosednjih vasi, ki s svojo izvrstno nadarjenostjo nikogar nista pustila ravnodušnega.

Odlomek iz veseloigre dramskega dueta Natalije Senekovič in Mateje Vidovič

Skeč za otvoritev asfalta

Foto: IB

Bil je izveden v pristnem in tipičnem osrednjehaloškem govoru, kakor se za pravega Haložana spodobi, brez sprevračanja in dodajanja »gospočkkih« izrazov ...

NATALIJA: Jezus ti meni pomagaj, kak sun jas gnes življen. Bog san vej, kejko bo gnes ke ljudi se tu zebalo. Se ne vejn, baumo meli taute jestvine pa pitvine zadosti, tau sin vijdin ka jih cejli roj.

...

MATEJA: Ja ka pa vejš. San Bog vej, kuga si je tau župan ve povabo. Ja tauti svetniki z občine, toti vejš ka bodo prišli, pa baje da prijde tudi Marinič. Se te vejš, ka je zde vsaki radoveden, kak na tauten brejgi sploh asfalt zgledi, se vejš ka, kak so težko čakali na tauto črno smulu, al kak se temu reče. Eni lidje so tu bliz fejst prauti, so rekli, ka taute-ga vraga črnega že nedo meli na tautem brejgi pa hudilu pre tude nedo pu jem.

NATALIJA: Jaz sun mislo, ak ga nedo delali, če pa so tau bliz eni domači tu tak prauti, ka so pre preveč se navadili

na tauti šauderček, ker so ga pre naleže polijli z vodo, ka se jin nij kadijlo po posadi, te pa su jim le dopovedali, ka se z asfalta nič ne kadij, ka nebo trejba zalijvati. Te pa zde, ko so te vsi pristali, pa so še muggli obtzijdati vse okoli s škarpo, ka jim pre nebo tauti Pepi Lazni hiše odneso pozijmi, ko bo plužo. Pa se sam Bog vej, če bi sploh šau tu asfalt prejk, če ne bi bla tau obmejna cesta.

MATEJA: Sevejda ne bi. Ka si tij nuri, kij te ma občina tiko pejnez. Se pa te vejš, ka je za tauto cesto prišo gnar iz Evrope, pa še tau so jim ga skuro vzeli, če pa so se tak dugo kcoj dejvali.

NATALIJA: Pa se sun ti reko, ka bi ga bliz že prej delali, pa se lidje niju vedli zmejniti. Še hvala Baugi, ka su se te pravčasno zmejnili.

MATEJA: Samo, župan je pje mel tudi tu paulek zlate živce,

ka je tau vse poslujšo, pa da se se te z lijdmi zmejno. Sun ču povedati, ka je pre enkrat reko, da bi pre reši včasih mel tu v Ložinah medvede ko lijdi ... Te pa pogledni zde, pa mu je vseeno uspelo.

...

MATEJA: Čuj, ka pa tij si nama zrihtalo kaki prevoz domu, ker potle bo že tima,

pa sun si pozabo šturmačko sebi vzeti, ka si bi svejto.

NATALIJA: Kaki prevoz, vpejš boš šlo. Pa, se ne nucač šturmače, se ti do ovi s helikopterom svejtili, ker bodo nicej ziher spet letali. Čuj, pu-jdi, grema reši ze poglednima, če je vse peret, ker se bo tau počasi začelo.

MATEJA: Ja te pa grema!

Na hišnem pragu

*Tam, kjer trta se ponosno k nebu vije,
kjer ves dan nanjo zlati žarek sije,
le tam je kraj, je skromen dom,
za katerega srce mi moje v prsih bije.*

*To kraj je mojega nedolžnega spočetja,
kraj korakov prvih, toplega zavetja,
otročstva smeh se tukaj v bilki vsaki skriva,
tu tekla mi je zibelka pa še mladost igriva.*

*Da, prav tam, kjer dom stoji moj skromen,
v zemlji trdi našel bi zaklad ogromen,
v hiši tisti iz lesa in s slamo kriti,
tam zakladi moji so največji skriti.*

*Skromna, revna si mi ti, vas moja draga,
a na svetu lepšega ni hiše praga,
na njem kot deca smo tak' radi posedeli,
ko mati, oča so nad nami plaho bdeli.*

Ivo BAN

Dežno pri Podlehniku 37 (foto: IB)

Trstenke smo zapisale pesmi za prihodnje rodove

Lojzka Merc

Predstavitve pesmarice z naslovom **Ustavi se tam, kjer pojo** je že za nami, na tisti večer pa ostaja lep spomin in zato bom v Podlehniški žvegli napisala nekaj misli.

Najprej in predvsem bi se rada zahvalila vsem pokroviteljem, ki so poimensko zapisani v pesmarici, in tudi gospodu Jožetu Šmigocu. Obenem bi se mu opravičila, ker je njegovo ime v pesmarici, žal, izpuščeno. Nadalje se Trstenke zahvaljujemo županu Marku Maučiču za spodbudne, čustvene in lepe besede ob izidu pesmarice, s poudarkom na bogastvu kulturne dediščine.

Hvala etnologinji Vesni Sever, ki je poudarila pomen ohranjanja kulturne dediščine za poznejše rodove, podžupanu Ivu Banu za naklonjenost kulturni dediščini in čut za lepo slovensko besedo. Gospe profesorici Majdi Erlač se zahvaljujemo za lektorsko delo in besede o pomenu kulturne dediščine. Nekdanji učiteljici na šoli Podlehnik Stanki Zorec, ker je spregovorila o tem, kaj pomeni pesem za človeško srce. Gospod župnik Janko Gašperič pa je poudaril pomen sodelovanja s Trstenkami ob cerkvenih praznikih.

Res je, ljudska pesem je preživela različna obdobja v zgodovini in se je obdržala stoletja. Torej mora biti v njej nekaj, kar se nas dotakne. Je naravna vez med ljudmi, ki najde pot do vsakega, čigar duša je odprta za preprostost in iskrenost.

Nadalje se zahvaljujemo gospe učiteljici Danici za povezovanje programa in prekrasen šopek iz potonik. Gospe učiteljici Milici za pomoč in gospe učiteljici Romani, ki je pri nastajanju pesmarice postorila veliko nevidnih, toda pomembnih korakov. Pevci ljudskih pesmi: pevke TD Podlehnik, Kopači KFD Pod-

(Foto: IB)

lehnik in Trstenke so predstavili nekaj pesmi iz pesmarice. Hvala vam, občani Podlehnik, ki ste napolnili dvorano in nam s tem dokazali, da je naše delo za ohranjanje kulturne dediščine v ponos tudi vam; vsaj čutila sem tako, ko ste mi podajali roko in čestitali.

Ob poslušanju ljudskih pesmi se umaknemo iz vsakdanjega hrupnega življenja in se ustavimo. Poslušamo besedilo ljudske pesmi in se zavemo, da se ljudska pesem ne more postarati, saj se v njej vedno zrcali naše življenje.

V pesmarici so prve zapisane napitnice ali zdravčke. Te so bile nekoč najlepša čestitka slavljenju. Pesmarica bo dosegla namen, če boste na praznovanjih nazdravili, zapeli zdravčko in prenašali to dediščino naprej.

Ljubezenske pesmi so odraz naše ljubezni in so nekaj najlepšega v človekovem življenju. Neka ljudska pesem poje: »Srce me boli, duša pa trpi...« Torej, tudi ljubezen lahko boli. Včasih so rekli, da je to sladko-grenka bolečina.

Vse ostale pesmi (pripovedne, obredne, koledniške, romarske, šaljive in uspavanke) so pesmi, ki so nastale ob različnih priložnostih.

Najdite trenutke, vzemite v roke pesmarico in jo prelistajte. Pesem je lahko tudi uteha. V vsaki pesmi se skriva delček nas, naših prednikov. Lepa misel in slovenska beseda naj nas še v prihodnje povezujeta in nas družita v tisto prijetno družino, ko si upamo odpreti svojo dušo.

Starejši za starejše – za višjo kakovost življenja doma

Mimica Pernek

Vletu 2009 tudi naše društvo upokojencev pristopa k projektu **Starejši za starejše – za višjo kakovost življenja doma** in se tako pridružuje že 154 društvom upokojencev po Sloveniji, kolikor jih je bilo vključenih lani. Cilj tega projekta je izboljšati kvaliteto življenja občanom, starejšim od 69 let, ki živijo doma, v

razgovoru z njimi ugotoviti, ali potrebujejo kakšno obliko pomoči, spoznati njihove potrebe, poiskati tiste, ki ne znajo, ne morejo ali morda nočejo iskati pomoči, in jim poskušati urediti pomoč v javnih službah ali drugih humanitarnih društvih in organizacijah. Naši prostovoljci bodo tako po predhodnem usposabljanju obiskali vse občane Občine Podlehnik, starejše od 69 let.

(Foto: arhiv Društva upokojencev)

Pohodništvo

V imenu DU Jana B.

Letos smo organizirali že dva pohoda, prvega na velikonočni ponedeljek, 13. aprila. Pri družini Pernek-Malinger v Sedlašku 43 c, kjer so nam pripravili dobrodošlico, se nas je zbralo 34. Opre-

mljeni s polnimi nahrbtniki hrane in pijače ter obilo dobre volje smo se podali na pot po naših lepih Halozah. Pot nas je vodila po Sedlašku vse do Kozminc. Vidno utrujeni smo se proti večeru vrnili na startno točko.

Prvega maja smo realizirali

pohod na Donačko goro. Do Kupčinjega Vrha smo se popeljali z avtomobili, od tam pa pot nadaljevali peš. Po krajšem postanku pri Rudi-jevem domu smo se po čudovitem donačkem pragozdu povzpeli do vrha Štajerskega Triglava, kot nekateri upravi-

čeno imenujejo ta biser med našimi dostopnejšimi vrhovi. Za organizacijo pohodov je najbolj zaslužna Štefka Perner, saj vedno izbere pravo pot, primerno našim letom in možnostim, dobre volje in optimizma pa nam nikoli ne zmanjka.

Dejavnosti Turističnega društva Podlehnik v letu 2009

Mag. Ivo Ban

TD Podlehnik je pred kratkim praznovalo 10-letnico delovanja. Ob jubileju so se s ponosom ozrli na doslej prehojene poti, ko je bilo na vseh področjih treba začeti orati ledino, tisto tipično haloško.

Vsebinsko bogate dejavnosti društva, v katerega je vključenih več kot deset odstotkov naših občanov, potekajo skozi vse leto.

Tudi letos so bili člani društva izjemno delavni. Rezultati velikih prizadevanj vodstva in marljivih članov so opazni v vseh kottičkih naših krajev pa tudi zunaj občine. **Trmasto vztrajanje pri zastavljenih ciljih in močna delovna vna-ma so v kratkem času botrovali postavitvi brunarice na Gorci, v kateri je poleg delovnih prostorov tudi bogata etnografska zbirka različnih predmetov iz obdobja naše pretekle bivanjske kulture in delavno-kulturne dediščine naših krajev. Otvoritvena slovesnost je potekala 22. avgusta.** Vse do jeseni so potekala tudi zares obsežna obnovitvena, preureditvena in dodelavna dela na nekdanji viničarski hiši, na odprtje katere lahko najverjetneje računamo za naslednje leto. Četrta postavitev klopotca na zaobljenem holmu ob viničarji na Gorci je letos potekala

v znamenju podelitve priznanj občanom za najlepše urejene domove in druge objekte.

Poslastica tokratne avgustovske prireditve in odprtja novih prostorov je bila tudi predstavitev 160 strani obsegajoče monografije Na mavični strani Haloz s podnaslovom Prepoznavnost Haloz v drobcih bogatega izročila šeg, navad, običajev, praznovanj, ki jo je izdalo in založilo TD Podlehnik, avtorica pa je domačinka iz Stanošine, učiteljica Zdenka Golub. Knjižno delo je nastajalo ob 13-članskem uredniškem odboru, pomoči 16 sodelavcev in drugih udeleženi. Uvodoma zasledimo v njem naslednji zapis: »Knjiga je namenjena turistom, dobrodošla je pri pouku v šoli in raznih domovih za ostarele, za spoznavanje oziroma obujanje starih običajev ter kvalitetno preživljanje prostega časa. Za turistično ponudbo je potrebno nekaj storiti, ne le čakati na goste.«

Ob martinovem je na pobudo TD potekalo že deveto tradicionalno martinovanje z jesenskimi prireditvami. Letošnje in lansko martinovanje sta se od prejšnjih bistveno razlikovali, saj sta potekali kot »vsehaloški«, kar ima izjemen nadlokalni in promocijski pomen za naše kraje in v praznovanju vključene vinogradniške subjekte (posameznike ali družine), poleg tega pa tudi za Halo-

(Foto: arhiv Turističnega društva Podlehnik)

ze kot regijo. Na območju naše občine so martinovanja, tako lani kot letos, potekala pod imenom Pušlšank, kar daje tem prireditvam svojske in dobro prepoznavne značilnosti.

Bistveno je, da se je letos za takšno obliko promocijskih ter turistično nadvse zanimivih in privlačnih martinovanj odločilo še več subjektov. Zgolj kratka in ohlapna analiza dejanske situacije kaže, da so v martinovanje udeleženi vinogradniki in ostali subjekti zelo hitro spoznali in uvideli, kako, v kakšnem ambientu in ob kakšni ponudbi izpeljati haloško martinovanje. **Na šestih pušlškanih letošnjega martinovanja je bilo mogoče doživeti raznolike pristope kulinarčne ponudbe in vinskega asortimana, čemur bo tudi v prihodnje zagotovo treba posvečati največjo pozornost. Gotovo pa bo treba izvesti tudi nekaj vsebinskih popravkov, z ekonomske in statusne strani ponudnikov pa poskrbeti za**

bistveno podaljšanje martinovanjske sezone, kar bo v naše kraje (in celotne Haloze kot eno najprivlačnejših turističnih destinacij na svetu) zvalo več turistov in domačih gostov (tako iz naše kot iz sosednjih in bolj oddaljenih občin) kot doslej.

Tudi ob koncu jeseni so »podlehniški turisti« še zmeraj zelo dejavni. Njihova posebna vrlina ni samo ta, da zdaj že skrbno urejajo vtise o številnih minulih dogodkih in uspehih, temveč da potihoma že kujejo žezla za naslednje koledarsko leto, v katerem nas gotovo ne bodo razočarali. V adventnem času so medtem že spletli in izobesili tradicionalni venec velikan, ki v teh turobnih in meglenih poznojesenskih dneh in neskončno dolgih nočeh s svojim vedno močnejšim rožnato obarvanim sijem nudi mimoidočim (mimovozečim) prostorsko orientacijo in podlago za poglobljeno predpraznično kontemplacijo.

Družinske peterke Kulturno-folklornega društva (KFD) Podlehnik

Ana Gajšek

KFD Podlehnik je 3. oktobra organiziralo že peto tradicionalno srečanje DRUŽINSKIH PETERK, ki so se pomerile v igranju malega nogometa. Sodil je Mirko Milošič.

Turnirja so se udeležile tri družinske peterke, dveh ekip pa iz opravičljivih razlogov ni bilo. Kot vsakič do zdaj je prvo mesto in s tem tudi prehodni pokal pristal v rokah družine Trafelovih (Žunkovih). Večno

drugo mesto je zasedla ekipa Gajškovih (Tončovih), tretje pa ekipa Jungrovih (Mihe-tovih). Pridružil se nam je tudi nekaj gledalcev. Obiskal nas je še podžupan Ivo Ban in prenesel županovo opravičilo. Žal pa se nam ni pridružil nihče od predstavnikov številnih podlehniških društev. Po končanem turnirju smo se ob skromni pogostitvi družili še kar nekaj časa, obujali spomine in se medsebojno spoznavali, saj kar nekaj sodelujočih že dalj časa živi zunaj naše občine. Upajmo, da se

(Foto: Z. Gajšek)

bo turnir nadaljeval in da se nam bo naslednje leto pridru-

žila še kakšna od nekoč številčnih podlehniških družin.

Ustavi se tam, kjer pojo.

Srečanje pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž

Lojzka Merc

V petek, 11. septembra, je bila v naši stari dvorani, včasih smo ji rekli Zadružni dom, prireditev, kjer so zazvene ljudske pesmi in ljudska muzika, ki je spravljena v naših srcih. Nekateri jo čutimo bolj od drugih in jo želimo dati deliti z okolico.

nje, a bilo nam je lepo; bili smo navezani drug na drugega, bili smo si dobri, bolela nas je nesreča drugih, pomagali smo si,« in vsi bi rekli: »joj, koliko smo prepevali in se družili.«

Ne, težka motika, ki je ves dan kopala težko ilovnato zemljo, ni utrudila ljudi tako, da ne bi po končanem delu prepevali. Tudi godec z žuljavo roko je

v mojem otroškem srcu. **Povabili so me v hišo z besedami: »Pridi, ravno danes smo spekli kruh!« Tisti kruh je bil neskončno dober. Ali pa so rekli: »Si žejna, pridi, friško vodo smo prinesli iz grabe!« Koliko dobrote je bilo v tem. Ne samo dobrote – v srce so nam dali bogato dediščino, vsadili so nam ljubezen. Čez mnogo let pa bi bilo zanimivo slišati spomine na otroštvo današnje mlade generacije. Morda bodo rekli, vse smo imeli, kar smo si zaželeli, le pravega prijateljstva, ki bi nas povezovalo, ni bilo, ker smo se zapirali vase in je bil naš prijatelj internet brez duše. Živeli smo v svojem svetu in zunanji svet nas ni vznemirjal. Še sosedov nismo dobro poznali. Morda pa bodo rekli, bilo je lepo. Kdo bi vedel, kaj vse bodo še doživeli.**

lepe, vsebinsko bogate pesmi in v srce segajoče melodije. Ljudska izvirna pesem odhaja. To čutimo vsi, ki jo ohranjamo in načrtno negujemo. Na proslavi v Beltincih sem slišala lepo misel: »Sonce je ob zahajanju majhno kot mi.« Pevci ljudskih pesmi in godci ljudskih viž smo hvaležni, da še lahko ohranjamo ljudsko kulturno dediščino. Tudi župani po občinah in naš župan gospod Marko Maučič, ki sem ga prosila za pozdravni govor, je naklonjen ljudskemu petju in petju vseh oblik. Pevci smo hvaležni, hvaležnost je del čustvene inteligence in to hvaležnost smo izrazili v pesmi. Iz srca je privrela pesem, to smo čutili. Odprli smo ga in s spoštovanjem prisluhnili nastopajočim. Čisto preprosto.

Pevke Trstenke se zahvaljujemo vsem nastopajočim, ki so s pesmijo in muziko bogatili naš večer, ter poslušalcem, ki so z velikim zanimanjem sledili programu. Bilo nam je zelo lepo. Hvala za prijateljstvo in prijateljske prireditve. Prenašajmo to naprej.

(Foto: R. Merc)

Če danes vprašamo starejšo generacijo, kakšne spomine ima na otroštvo in mladost, bodo skoraj vsi predstavniki odgovorili nekako takole: »Bili so to težki časi za življe-

pritisikal na meh v svoje zadovoljstvo in zadovoljstvo drugih. Naučili smo se delati in peti. In to nas spremlja vse življenje, do danes. Večkrat se spomnim na ljudi, ki so ostali

Na srečanju je nastopilo dvanajst pevskih in godčevskih skupin. Peli in godli so nam, ki še čutimo pesem v duši, in za vse drage, ki jih ni več, so si pa s pesmijo in muziko lepšali življenje in kar je najlepše, pomagali so nam ohraniti

Drobne novičke Kulturnega društva Podlehnik

Za KD: Danica Kurež
Foto: D. Kurež

Ritem življenja je vedno hitrejši, mi pa pogosto pozabljamo nase in na ljudi okrog sebe ter si vedno redkeje vzamemo čas za druženje.

v naši občini. Če bi te ljubiteljske kulturnike vprašali, kaj jih žene, da tako neumorno ustvarjajo, vadijo, nastopajo, bi bili odgovori različni. Gotovo pa je, da to ni želja po materialnih dobrinah, pač pa potreba po druženju, kultur-

Zato je prav, da obstajajo tudi entuziasti, ki najdejo svoje vrednote in zadovoljstvo v glasbi, pesmi, pisani in govornjeni besedi – skratka v kulturi in različnih umetnostnih zvrsteh. Kultura pa mora biti dosegljiva čim širšemu krogu ljudi, tudi na podeželju. Tega

nem izražanju in ustvarjanju, iskanje novih izzivov in ne nazadnje želja nuditi ljudem nekaj kulturnih užitkov, jim popestriti vsakdanjik. To nam precej uspeva, saj so naše prireditve vedno dobro obiskane.

se prav gotovo zavedamo v Kulturnem društvu Podlehnik, kjer imamo več sekcij, ki se ukvarjajo s pestro paletto dejavnosti, so pri delovanju uspešne in skrbijo za kulturo

Najbolj množičen in znan je prav gotovo Pihalni orkester KD Podlehnik, ki ga poznajo že daleč naokoli. Ali si sploh lahko predstavljate prvomaj-

sko jutro brez njihove budnice? Najodmevnejši je njihov vsakoletni božično-novoletni koncert, nastopajo na vseh prireditvah in proslavah, pripravijo pa tudi promenadni koncert ob ribniku.

Nekaj novega in svežega vetra so v društvo prinesle članice deklške Vokalne skupine Cantilena, ki jih vodi prof. Jaka Feguš. Pripravile so že

prireditvah v kraju, radi pa se odzovejo tudi vabilom prirediteljev od drugod.

Zelo aktivna je še dramska skupina, ki je na oder postavila že štiri komedije in z njimi do solz nasmejala domače občinstvo. Nastopala je tudi v okoliških krajih in na Dnevih komedije v Pekrah. Poleg tega je pripravila že nekaj odmevnih in prijetnih literarnih

več koncertov, nastopajo na raznih prireditvah v občini in širši okolici, sodelovale so na reviji malih pevskih skupin. Z ubranim petjem so si pridobile že veliko simpatizerjev.

Pevski sekstet KD Podlehnik nadaljuje tradicijo pevskega zbora, ki je leta 1990 prenehal delovati. Nastopajo na vseh

večerov na različne teme, s katerimi je navdušila poslušalce.

Člani sicer sodelujemo na vseh proslavah in prireditvah. Ob druženju in kulturnem ustvarjanju neizmerno uživamo in se veselimo srečanj.

Knjižnica Ivana Potrča Ptuj na spletnem portalu najlepših evropskih knjižnic

Direktor Knjižnice Ivana Potrča Ptuj, mag. Matjaž Neudauer

Na nedavno objavljenem spletnem portalu Knjižnične zgradbe, ki ga najdemo na naslovu <http://www.librarybuildings.info/>, so predstavljene najlepše evropske knjižnice, med šestimi slovenskimi splošnimi knjižnicami pa je tudi Knjižnica Ivana Potrča Ptuj.

Osnovna ideja projekta, ta še ni zaključen, je povezati podobe evropskih splošnih knjižnic, ki predstavljajo zgled dobre prakse na področju arhitekture ter oblikovanja knjižničnega prostora in zgradbe. Knjižnice so predstavljene kot reprezentančni objekti, urbanistični in umetniški dosežki.

Cilj portala je predstavitev obstoječih izvornih rešitev na področju zasnove in oblikovanja knjižnic ter spodbujanje idej in novih konceptov pri oblikovanju knjižničnega prostora. Knjižnice so predstavljene kot večnamenski prostori, središča znanja in informacij ter kot kraj, ki zadovoljuje izjemno heterogene potrebe in interese uporabnikov.

Predstavljenih je skupno 63 evropskih knjižnic iz Belgije, Hrvaške, Danske, Estonije, Finske, Irske, Latvije, Litve, Norveške, Portugalske, Slovenije, Španije in Švedske.

Slovenske knjižnice predstavljajo knjižnice Domžale, Kobarid, Grosuplje, Šentjur, Novo mesto in Ptuj. Spletni portal omogoča iskanje po zemljevidu, motivu, deželi, arhitektu ter članku o posamezni knjižnici. Naj ob tem dodamo, da so upravljalci spletnega portala natančno določili merila in motive, ki jih morajo posredovati knjižnice, ki želijo sode-

lovati pri projektu. Upoštevali pa so tudi, da se knjižnični prostor nenehno spreminja, da gre za živ organizem, ki se vedno bolj usmerja k bralcu in nekako tudi vpliva na prostorske rešitve lokalne skupnosti, v kateri deluje.

Ptujska knjižnica je predstavljena kot knjižnica, ki pokriva območje s skoraj 70.000 prebivalci iz šestnajstih občin širše ptujske regije. Predstavljena je tudi kratka zgodovina Malega gradu, ki je v arhivskih virih prvič omenjen leta 1376, raziskave pa so pokazale, da je njegov jugozahodni del nastal že v 12. stoletju. Mali grad so kasneje večkrat prezidali, najtemeljeje ob koncu 16. in 17. stoletja ter po letu 1773, ko so ga prevzeli Attems. Sredi 19. stoletja je bil v njem sedež okrajnega glavarstva, pred drugo svetovno vojno pa ga je imela v lasti družina Pongratz. Po vojni so bila v njem najemniška stanovanja, leta 1985 pa so se začela prizadevanja za njegovo prenovo za potrebe knjižnice. Ta so se zaključila leta 2000, ko so se vsi oddelki ptujske knjižnice združili pod

(foto: B. Farič)

eno streho na Prešernovi ulici 33–35.

Na portalu sta predstavljeni tudi notranja organizacijska shema knjižnice in omenjene knjižne dragocenosti, kot so inkunabule, Dalmatinova Biblija, Slava vojvodine Kranjske, Moskovski zapiski in tudi zbirka notnih rokopisov iz sredine 18. stoletja.

Knjižnico sta zasnovala arhitekta Aleksander Grebenšek in Marjan Berlič, notranjo opremo pa je načrtoval Miran Lasič. Sledi osnovnim arhitekturnim idejam oziroma načelom kako dati kulturnemu spomeniku novo namembnost in združiti kul-

turno dediščino z zahtevami sodobne bibliotekarske stroke ob upoštevanju strogih spomeniškovarstvenih pogojev.

Umestitev na portal Knjižnične zgradbe je veliko priznanje za ptujsko knjižnico in seveda za vse občine ustanoviteljice in pogodbenice, ki jih knjižnica pokriva s svojo dejavnostjo.

Vabimo vas, da si spletni portal ogledate, tisti, ki pa želite izvedeti še kaj več, pa lahko vzamete v roke knjigo Željka Kozinca Vrata v vse čase, Podobe splošnih knjižnic v Sloveniji, kjer boste našli obširnejši članek tudi o Knjižnici Ivana Potrča Ptuj.

(foto: J. Levanič)

Krajevna organizacija Rdečega križa (KORK) Podlehnik

Za KORK: Danica Kurež

Kriza ni nikomur prizanesla. Letos, ko je ostalo veliko ljudi brez dela, je vedno več ljudi v stiski, zato ima tudi KORK veliko dela. Trudimo se in po svojih močeh poskušamo pomagati, čeprav se zavedamo, da je to le kaplja v morje.

Letos smo kar nekajkrat razdelili prehranske pakete, pa tudi nekaj oblačil. V letošnjih poletnih počitnicah pa smo omogočili letovanje na mor-

ju trem otrokom iz socialno ogroženih družin. Mislimo, da jim je bilo lepo.

Ponosni smo lahko na svoje krvodajalce, ki se vedno odzovejo in s krvjo rešujejo dragocena življenja. Letos smo na letni konferenci podelili priznanja za darovano kri mnogo krvodajalcem in kar nekaj jih je prejelo priznanja za 50- in večkrat darovano kri. Rekorder je prav gotovo Zlatko Gajšek, ki je kri daroval že 96-krat in mu ob tem čestitamo! Pridobili smo tudi nekaj mladih krvodajalcev in

(Foto: R. Merc)

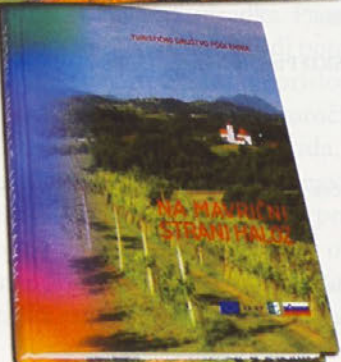
darovalcev organov. Vabimo vas, da se nam pri-

družite in sami spoznate, kako lep je občutek, ko lahko nekemu pomagaš.

Knjižne novosti s haloško vsebino

Mag. Ivo Ban

Proti koncu leta 2008 je Združenje slovenskega reda vitezov vina, Viteško omizje Ptuj-Ormož, izdalo publikacijo z naslovom Haloze – pokrajina, ljudje in vino. Glavni in odgovorni urednik je dr. Vladimir Korošec, ravnatelj Biotehniške šole Ptuj. Obsega 140 strani in je tematsko posvečena vitezu vina in fotografu Stojanu Kerblerju. Njegov fotografski opus je posvečen predvsem vinogradništvu in življenju v Halozah nasploh. Publikacijo odlikuje izjemno bogata vsebina s pomembnimi podatki in tematskimi razpravami, npr. Raznolikost razvojnih priložnosti na območju Haloz (dr. Korošec), Vinogradništvo v Halozah na prelomnici (Rajher), Zgodovinski oris vinogradništva Haloz (H. Masten) ...

Monografija Na mavrični strani Haloz s podnaslovom Prepoznavnost Haloz in založilo TD Podlehnik, avtorica pa je domačinka iz Stanošine, učiteljica Zdenka Golub.

Knjižno delo je nastajalo ob 13-članskem uredniškem odboru, pomoči 16 sodelavcev in drugih udeleženih, obsega pa 160 strani. Vsebinsko je na podlagi letnih časov razdeljeno na štiri dele (Zima v Halozah, Pomlad v Halozah, Poletje v Halozah, Jesen v Halozah). Posamezni sklopi opisujejo osrednje, za haloško pokrajino pomembne življenjske in druge dogodke iz preteklosti in sedanjosti (npr. peko kruha, žganjekuho, praznik binkošti ...), tako kot so razporejeni po vsem letu oz. letnih časih. K besedilom so dodane številne reprezentativne fotografije, ki so dobrodošla in nepogrešljiva pomoč pri lažjem dojetju določenih pojmov ali vsebin predvsem tistim bralcem, ki jim je konkretno doživljanje posameznih, haloško tipičnih situacij težje razumljivo ali sploh tuje (npr. bogkov kot, baba deda nosi, bezgova pištola ...).

Župan M. Maučič je ob izidu monografije dal zapisati: »Kjer se mavrica dotakne tal, je po starem izročilu skrit zaklad, in ali Haloze niso skrit zaklad? ...«

JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA KULTURNE DEJAVNOSTI
OBMOČNA IZPOSTAVA PTUJ
Jadranska 13, 2250 Ptuj, Slovenija

Razpis za podelitev priznanj Sveta Območne izpostave JSKD Ptuj za leto 2009

Območna izpostava JSKD Ptuj v skladu z 2. poglavjem Poslovnika OI JSKD Ptuj razpisuje priznanja sveta območne izpostave za področje ljubiteljske kulture za leto 2009:

- PRIZNANJE SVETA OBMOČNE IZPOSTAVE JSKD v obliki listine,
- JUBILEJNA PRIZNANJA OBMOČNE IZPOSTAVE JSKD v obliki listine.

Predlog mora vsebovati:

1. podatke o predlagatelju:

naziv in poštni naslov društva – predlagatelja, matična številka društva – predlagatelja; ime in priimek odgovorne osebe predlagatelja; telefon, faks, elektronska pošta.

2. podatke o kandidatih:

ime in priimek oz. naziv kandidata, poštni naslov; za katero priznanje je kandidat predlagan, katera priznanja je že prejel.

3. priloge:

kratek življenjepis za posameznike s poudarkom na dosežkih na kulturnem področju oz. kratek povzetek o delu društva; utemeljitev, ki mora dovolj obširno navesti razloge, ki upravičujejo podelitev predlaganega priznanja.

Merila za podelitev priznanj

Vsako leto se podelijo največ 3 priznanja sveta območne izpostave. Število jubilejnih priznanj ni omejeno!

Podelitev priznanja sveta območne izpostave JSKD opravičujejo predvsem pomembni dosežki ustvarjalnega in poustvarjalnega dela posameznika ali društva na področju kulture. Priznanje se podeli:

- za izjemne dosežke pri organizacijskem delu;
- za razvijanje novih oblik in vsebin dela;
- za področje kulturne vzgoje in izobraževanja;
- za raziskovalno delo;
- za strokovno svetovalno in mentorsko delo;
- za razvijanje kulturnega sodelovanja z drugimi društvi in zvezami društev;
- za publicistično delo;
- za dosežke pri ohranjanju nacionalne kulturne dediščine.

Podelitev jubilejnega priznanja sveta območne izpostave JSKD upravičuje dolgoletno delovanje posameznika (najmanj 20 let), društva ali zveze (najmanj 30 let), ki je vplivalo na razmah ljubiteljske kulturne dejavnosti.

Podeljevanje priznanj

Priznanja sveta območne izpostave JSKD se podelijo enkrat letno na proslavi ob kulturnem prazniku v občini, kjer je sedež izpostave. Podeli jih predsednik/-ca sveta. O izbiri kandidatov odloča Svet Območne izpostave JSKD Ptuj.

Jubilejna priznanja območne izpostave se podeljujejo na letnih oz. jubilejnih prireditvah društev. O podelitvi na osnovi tega pravilnika odloča in podeljuje vodja OI JSKD.

Predloge za jubilejna priznanja je treba oddati najmanj en mesec pred prireditvijo, na kateri naj bo podeljeno.

Rok za oddajo predlogov za priznanja sveta je 11. 1. 2010, sprejema se jih na naslov Območna izpostava JSKD Ptuj, Jadranska 13, Ptuj s pripisom Za priznanja. Predlagatelji bodo o izbiri obveščeni do 1. 2. 2010.

Svet območne izpostave bo obravnaval le **popolne in pravočasno prispele predloge!**

Razpis se posreduje vsem predsednikom kulturnih društev, osnovnim in srednjim šolam na območju območne izpostave in objavi v glasilih občin, za katere dela območna izpostava.

Ptuj, 3. december 2009

Predsednica Sveta OI JSKD
Silva Fartek, l. r.

Srečanje sorodnikov Vaupotič

Z. Golub

V soboto, 18. aprila, so imeli v krajevni dvorani v Podlehniku na pobudo organizatorjev Stanka Vaupotiča in Tatjane Hrnčič, ki sta zbrala vse naslove in povabila vse živeče sorodnike, srečanje sorodniki Vaupotič. Zbralo se jih je 130.

Zbrane je nagovorila Tatjana, Stanko pa je spesnil družinsko pesem in marsikatera solza sreče in spomina se je pokazala. Vso družjenje je povezoval program, v katerem so sodelovali Folklorno društvo Lancova vas, ljudske pevke TD, ljudski godci Haloški veseljaki TD in moški kvartet s Polenšaka. Do zgodnjih jutranjih ur so se zadržali ob ansamblu Prerod.

Korenine družine Vaupotič segajo v leto 1874. V zakonu Elizabete in Antona se je rodilo šest otrok: trije sinovi in tri hčere. Sorodstvo je raztreseno po vsej Sloveniji in tudi zunaj meja naše domovine. Živeli so na manjši kmetiji in otroci so morali hoditi skupaj s starši na taberhe (na dnino) k sosedom, delali pa so tudi v kamnolomu. Vsekakor je bilo to za starše in otroke težko in naporno delo. Težko haloško življenje ni dalo dovolj za preživetje vseh, zato so poiskali delo drugod, si ustvarili družine in zgradili nove domove. Gre za verno sorodstvo, med katerim so dobri pevci in glasbeniki in ki ima bogate življenjske izkušnje. Zlasti tisti, ki so si ustvarili domove v prelepih Halozah, kmečkem okolju, radi sodelujejo na cerkveni in občinski ravni.

Na začetku prireditve so se spomnili vseh pokojnih sorodnikov, predvsem tistih, ki so se pred kratkim poslovili od zemeljskega življenja in so se tega srečanja posebno veselili. Zmolili so ter se Bogu zahvalili za prelepo srečanje in darove, ki jih prejema. Sorodniki so ponosni, da zanje moli njihova sestra Petra (Anica), ki deluje pri Marijinih sestrah v Štepanji vasi in se srečanja, žal, ni mogla udeležiti.

Organizatorja se od srca zahvalujeta vsem, ki so darovali kruh, pecivo, potice in vino, ter vsem, ki so se srečanja udeležili in ga ovekovečili s svojo navzočnostjo. Na željo vseh pa upata, da se čez nekaj let znova srečajo.

Vaupotičevi (foto: p. Alojz Klemenčič)

Naš lepi kraj in vodotok Rogatnica

Maks Vidovič

Da je naša država lepa, so celemu svetu, in to z velikimi besedami, povedali že mnogi naši politiki. V vsej tej lepoti živeti pa ni kar tako. Sedaj vsi vedo, da živimo v nekem raju na sončni strani Alp. Toda, kako to lepoto negovati in za njo skrbeti, pa prepuščajo nam državljanom. Da tudi mi, Haložani, ne bi zaostajali in puščali v nemar okolja, v katerem živimo, se radi udeležujemo čistilnih akcij, ki jih v naši občini organizira TD. Žal pa ugotovljamo, da največ navlake, nesnage in ostalega nabere ob hitri cesti, na relaciji do mejnega prehoda Gruškovje. V naših krajih se marsikaj hitro spreminja. Kmečka idila s pašniki in številna živina sta nekoč predstavljali izjemno slikovitost posameznega kraja. Sedaj je mnogo tega načel zob časa ali pa se je podredilo zahtevam napredka. Pa vendar, nekoč ni nihče zasmrajeval posameznih krajev z gnojevko ali čim podobnim. Našo lepo dolino diči med drugim tudi potok Rogatnica. Tako kot vse ostalo smo tudi ta vodotok prejeli od prednikov, da bi mu bili prijazni gospodarji. Apeliram na pristojne in odgovorne, da si vzamejo čas za kritičen sprehod ob tem lepem toku, morda bodo po tem začutili, kaj jim želim sporočiti. Skrajni čas je za takojšnje in odgovorno ukrepanje, predvsem iz spoštovanja do narave same, ki ni niti pokvarjena niti grda, še najmanj pa nestrpna (na kratek rok). Kot takšna samo trpi mnoge krivice, ki ji jih prizadeva človekovo neodgovorno in hinavsko vedenje. Ko pa narava nekega dne vendarle ne bo več mogla prenašati tolikšnih krivic, se bojim, da bo za ukrepanje, žal, prepozno. Če sem povsem iskren, bi mnogo raje odšel na čistilno akcijo naše domače Rogatnice kot pa na pobiranje odpadkov ob državni hitri cesti, čeprav so smeti smeti. Kako so že nekoč peli v neki pesmi ...? Tam, kjer bister potoček se vije čez plan ..., tam je naš lepi svet ravan ... Takšne bi vendarle spet morale postati naše Haloze in naša podlehniška ravan! Trdno upam.

Babičine citre P. Grabrovec

Za ljubitelje milo zvenečih slovenskih citre je na voljo nov album, ki ponuja kar nekaj prijetnega poslušanja. Naslov zgoščenke je Babičine citre, na njem pa se v desetih skladbah predstavlja mlada citrarka in pevka Petra Grabrovec iz Podlehnik. Šestnajstletna Petra je učenka znane slovenske citrarke Cite Galič, pri kateri se je igranja na ta priljubljen instrument učila kar šest let. Zdaj se izpopolnjuje sama, Cita še ostaja njena mentorica, uči pa se tudi solopetja. »Na mojem prvem albumu so priredbe slovenskih narodnih in narodnozabavnih uspešnic, ena med njimi pa je moj avtorski izdelek. Pri dveh pesmih se predstavljam tudi kot pevka, pri štirih pa moje citre spremljata še kontrabas in kitara. Zelo sem vesela, da mi je uspel ta pomemben dosežek in da s svojim igranjem lahko razveseljujem vse tiste, ki imajo radi citre,« pravi Petra Grabrovec. Petra je dijakinja Ekonomske šole Ptuj, njen prvi album pa je nagrada, ki si jo je prislužila s prvim mestom na tekmovanju citrarjev v oddaji V dobri družbi Televizije Maribor.

PETRA GRABROVEC

BABIČINE CITRE

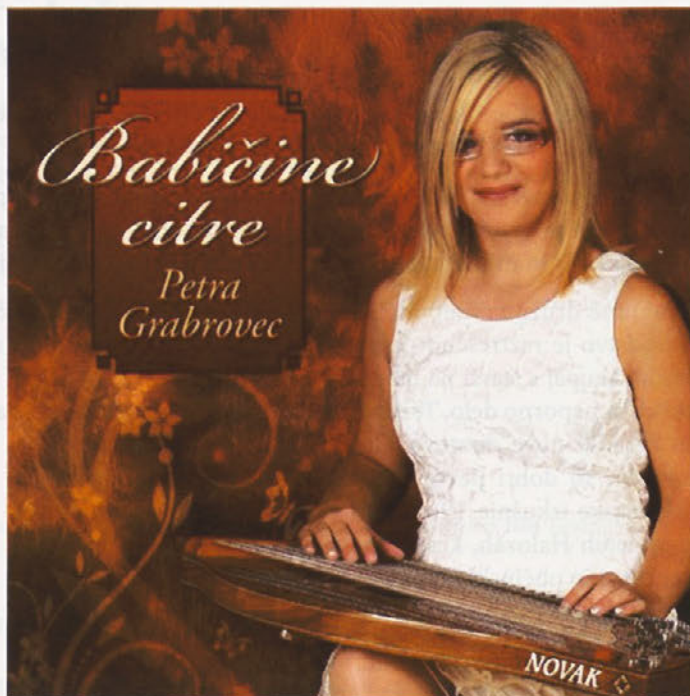
BABIČINE CITRE (J. Galič – J. Galič – J. Burnik)

NESKONČNO ZALJUBLJENA (B. Klavžar)

KO PTIČICA SEM PEVALA (slov. narodna – T. Plahutnik)

SESTAVLJENA POLKA (K. Gradišnik)

LJUBEZEN IN ORGLICE (J. Galič)

PASTIRC PA PASE OVCE TRI (slov. narodna – T. Plahutnik)

SRNE (I. Dovžan – S. Makarovič)

CIGAN (J. Burnik)

TAM, KJER TEČE BISTRA ZILA (sl. narodna – T. Plahutnik)

TEBI, SLOVENIJA (J. Galič)

MaNi Trgovina, svetovanje in nega telesa, Aleksandra Krobe Grabrovec, s.p., Podlehnik 1a

Zapisala - M.G.

V življenju štejejo dejanja, ne besede, veljata resnica in znanje in ne prazne obljube. Razvoj nam omogoča, da razvijemo svoje potenciale, da živimo dostojanstveno in polno. Za to pa je treba tudi veliko naše dobre volje ter pripravljenosti za delo in razvoj.

Podlehniška občina je jeseni obogatela še za eno podjetniško novost. 28. oktobra je bilo odprtje nove pridobitve, ki je dobrodošla za kraj, saj podobne storitve ni daleč naokrog. Lastnica Aleksandra je mati dveh otrok in je ostala brez zaposlitve. Prek zavoda za zaposlovanje se je vpisala v šolo

za nego telesa v Mariboru, ki jo je tudi uspešno končala, in se odločila, da bo stopila na samostojno podjetniško pot. Salon sta z možem Boštjanom uredila doma v pritličju hiše. Ko danes stojimo ob novi prodajalni, se ne zavedamo, kako velika prizadevanja pa tudi odrekovanja so potrebna, preden se lahko začne z delom. V njenem salonu, ki je namenjen ženskam in moškim, ki želijo biti urejeni, bodo poskrbeli za vašo sproščenost in lepoto. Telo vam bo vsekakor hvaležno.

Vrnimo se k preprostemu življenju, preprostim stvarim, dobroti in zadovoljstvu, saj življenje, ki ga živimo, od nas zahteva veliko naporov.

Kar nekam hitimo, priganjajo nas roki, ura, dolžnosti in obveznosti, kar naprej od nas nekdo nekaj pričakuje, zahteva, vedno imamo premalo časa in zmanjkuje nam energije, zato si vzemimo čas in se ustavimo v salonu MaNi.

Ponujajo vam kozmetiko za nego telesa, predvsem pa poskrbijo, da bodo vaše roke negovane, nohti pa urejeni in moderno naličeni.

Njihov moto: **Kjer sta lepota in sproščenost usklajena**

MaNi

trgovina, svetovanje in nega telesa
Aleksandra Krobe Grabrovec s.p.
Podlehnik 1a
2286 Podlehnik

Naročanje po dogovoru na: 041 784 471

Odlomki iz pesmarice **Ustavi se tam, kjer pojo,** L. Merc, Društvo Trstenke, 2009

Pesem od novega leta

1. Dober večer, oj, kristjani,
bodi žegen poleg vas,
Jezus Kristus je rojeni,
čuli boste njegov glas.
2. Gnes bo osem dni minilo,
da se to vse pregodi,
da v tem betlehemskega mesta
je zveličan rojeni.
3. Je Devica porodila
v betlehemskega štaliči,
ga v pleničke je povila,
v jaslice položila.
4. Kolko starih ino mladih
je še lani zdravih blo,
pa slovo so s sveta vzeli,
mogli jiti pod zemljo.
5. Ravno tak bo tudi z nami
lahko se zgodilo bo,
bog je večer v vsakem mesti,
naj bo cesta, naj bo pot.
6. Gnes je zadnji dan v tem leti,
v cerkvi tam obhajajo,
bogve kak mo v novem leti
mogli s sveta rajzati.
7. Bog prekriži žitne polje
in gorice vinske vse,
božja roka naj varuje,
smiljen Jezus žegna vse.
8. Hišni virt za dar vam damo,
da vaša zadnja ura bo,
naj vam sveto rešno telo,
za popotnico naj bo.
9. Gospodinja, pa Marija
naj vam bode na pomoč,
vseh težavah in nevoljah
vam pomaga večni Bog.
10. Otročiči, ki ste mladi,
starše radi bogajte,
te te prišli gor k Mariji,
k Mariji sedem žalosti.
11. Zdaj pa srečno si ostante,
nič nam ne zamerte kaj,
pri vas ostane Bog nebeški,
z nami pa Marija gre.

Od treh kraljev

1. Hvaljen bodi Jezus Kristus,
to je prvi naš pozdrav,
mi smo se zdaj k vam podali,
slišite od treh kraljev glas.
2. Lepa zvezda je poslana,
ktera sveti temno noč,
ona je z ljubezni dana,
poslal jo je sam večni Bog.
3. V jutrnjo deželo glejte,
kaj se novega godi,
kaj pomeni, to že veste,
da Zveličar nam je rojeni.
4. Skrbno grejo zdaj po cesti,
zvezda kaže njim že pot
in v jeruzalemskem mestu
vprašajo, kje je gospod.
5. Cel Jeruzalem se straši
in od tega nič ne ve,
kralj Herodež jim oznani,
Jezus rojen v Betlehem.
6. Zdaj trije kralji v štalco grejo,
njega v jaslih najdejo,
vsi veselo srce majo
in ga darujejo.
7. Zdaj so dare že darovali,
kadilo, miro in zlato,
pač hvaležno srce mejte,
Jezus njemu je ime.
8. Tudi kralji nas učijo,
kak bi mogli biti mi,
tak za Kristusom hodimo,
kak hodili so oni.
9. Zdaj vam čemo darovati
ljubi oče ino mati,
naj vam Jezus in Marija
pride vsigdar ⁶ na pomoč.
10. Vi, fantiči in dekleta,
kaj bi dali vam za dar,
od Marije venec lepi,
to želimo vam vsaki dan.
11. Pa vsem skupaj vam želimo
eno lepo lahko noč,
naj Marija s svojim sinom
pride vsigdar na pomoč.

Slišite?

Prijavite nasilje
nad ženskami **113**

Policijska postaja Podlehnik

Slišite zvoke nasilja iz sosednjega stanovanja ali hiše? Prenehajte samo poslušati, ukrepajte!

Ali veste, da vsako leto 25. novembra obeležujemo mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami? Tako smo ob letošnjem dnevu boja nasilja proti ženskam v policiji skupaj z nevladnimi organizacijami, pripravili široko zastavljeno kampanjo za preprečevanje nasilja nad ženskami. Z različnimi akcijami je kampanja potekala vse do 10. decembra, ko obeležujemo svetovni dan človekovih pravic.

Glede na to, da smo tudi na našem območju vsako dnevno priča raznim oblikam nasilja nad ženskami vas v tem sestavku seznanjamo, kako nasilje prepoznati, kako ukrepati ob zaznavi nasilja nad ženskami in ne nazadnje z oblikami nasilja, katere se izvajajo nad ženskami, za nekatere izmed teh pa niti same ne vedo, da je to nasilje, katero se izvaja nad njimi tako s strani partnerja, drugega družinskega člana, ali celo tretjih oseb.

Pripravil

D. Bračič, vodja policijskega okoliša

Popravek napake:

V 6. številki II. letnika Podlehniške žvegle je tiskarski škrat pod naslovom članka: 10-letnica Turističnega društva Podlehnik napačno zapisal ime avtorice. Pravilno ime avtorice prispevka na 18. in 19. strani je Zdenka Golub. Avtorici se opravičujemo.

Zlata poroka zakoncev Širovnik z Rodnega Vrha

Mag. Ivo Ban

5. decembra 2009 sta v krajevni dvorani v Podlehniku pred župana naše občine, gospoda Marka Maučiča, po 50 letih civilne zakonske zveze stopila zlatoporočenca z Rodnega Vrha 17 a, Stanislav Širovnik, roj. 17. 10. 1936 na Rodnem Vrhu in Ljudmila (Milica) Širovnik, rojena Kozel 15. 7. 1936 v Slatini pri Cirkulanah. Priči sta bila

(Foto: M. Krajnc)

njun sin Danilo in hči Nevenka Širovnik. Cerkveno sta se Širovnikova poročila nekaj let po civilni poroki, zato še nista mogla in želela praznovati obeh porok. Stanislav, med domačini bolj znan kot Stanko, je bil rojen na srednje veliki hribovski kmetiji na Rodnem Vrhu, od katere je pozneje polovico podedoval po starših, drugo polovico pa je dobila sestra Hedvika Petrovič, ki še zdaj živi na nekdanji domačiji. V isti družini sta bila rojena še brat Vilko, ki po vrnitvi iz Nemčije živi blizu nekdanje domačije, in pokojni brat Janez. Po osnovni šoli na Rodnem Vrhu, kjer je sprva obiskoval nekaj razredov nemške šole, je Stanko še kot otrok opravljal različna kmečka dela na domačiji

in pri sosedih, potem pa si je kmalu poiskal zaposlitev v mestu. Kot monter je dve desetletji delal v ptujskem podjetju IMP (kasnejša Elektrokovina), zatem pa pri istem podjetju kot poklicni voznik in tako prepotoval celotno nekdanjo Jugoslavijo. Kot mladenič je v službo na Ptuj in nazaj hodil peš, kmalu pa si je lahko privoščil rabljeno kolo. Ko se je vozil z mopedom, je bil že pravi pravcati gospod. Zaradi oddaljenosti delovne-

ga mesta sta z ženo okrog 20 let stanovale na Ptuju v Prešernovi ulici 18. Leta 1974 sta si na parceli, kjer živita še danes (ob cesti Zakl-Rodni Vrh), torej na spodnjem delu podedovanega posestva, začela graditi stanovanjsko hišo in ostala poslopja. Slednje sta si v več fazah zgradila povsem sama. In da ne boste mislili, da je vsa moška dela opravil Stanko sam. Žena Milica mu je bila pri tem prava družica, celo delovodja. Večino zidov je tudi sama sezidala, jih ometala, »zaribala« ... Milica prizna, da ni moškega dela na kmetiji ali kjerkoli, ki se ga ne bi lotila in ki mu ne bi bila kos. Vendar pa pri tem ni pozabila na skrbno in vzorno vodenje gospodinj-

stva in vzgojo otrok. Vse to je zmogla že prej, pa tudi danes. O tem nas ni treba posebej prepričevati, saj sta urejenost doma, tako znotraj kot zunaj, dovolj zgovorna kazalnika njene marljivosti.

Zlatoporočenka Milica se je kot otrok, stara je bila tri ali štiri leta, skupaj z družino iz Slatine preselila na Rodni Vrh 18. Družini, v kateri je bilo devet otrok (trije sinovi in šest hčera), je bila z naslova agrarne reforme dodeljena 'Lamper'va domačija', ki je danes povsem zapuščena, precej zemlje je bilo odprodane okoliškim sosedom, stoji pa še nekdanja, za tiste čase izjemno lepa stanovanjska hiša. Milica pravi, da nima skorajda nobenih lepih spominov niti na otroštvo niti na mladost. Kot otrok je morala za golo preživetje trdo delati. Kaj delati – strašno garati. Vsi pri hiši, pa tudi sama, so komaj čakali, da je končala osnovno šolo. Nato si je kot 15-letno dekle tako rekoč v culico povezala svoje skromno imetje in odšla v službo v Maribor. Najprej je dve leti delala kot gospodinj-ska pomočnica, nato pa si je poiskala delo v industriji, pri Stavbarju, zatem v tekstilstvu in nazadnje pri Perutnini Ptuj, kjer se je predčasno upokojila.

Stanko je, kakor kaže, na Milico vrgel oko že v osnovni šoli, saj sta oba gulila žilavo trde šolske klopi na Rodnem Vrhu. Bili so tudi lepi trenutki, čeprav sta že na marsikaj pozabila. Takrat je to šolo obiskovalo tudi do 300 in več učencev. Oba skoraj v en glas še naštejeta svoje nekdanje sošolce – Mirka in Gelico Holc, Pepija in Veroniko Žerak, »Tona« in Vikico Kozel, Anico, »Tončka« in Miha Pajnikherja, Veroniko in Ludvika Bukviča ..., mnogo jih je

žal že pokojnih, nekatere pa še občasno srečata. Stanko se zelo dobro spominja svoje prve učiteljice gospe Kovačič (mami znanega slovenskega skladatelja narodnozabavne glasbe, šansonjerja in popevkarja) pa tudi njenega sina Borisa (Leti leti lastovka, Prinesi mi rože ...).

Zakonca Širovnik sta izjemno ponosna na obe hčeri, Nevenko in Stanko, kakor tudi na sina Darka ter seveda na vseh pet vnukov in pravnuka. Nevenka in Darko s svojima družinama živita dokaj blizu, zato so tedenski obiski in skupna nedeljska kosila tako rekoč pravilo. Tudi hči Stanka, ki z družino živi v Polzeli, se zelo rada vrača na nekdanji dom. Pravzaprav vsi Stanka in Milico zelo radi obiskujejo, tako da jima nikoli ni dolgčas. Čez teden kot zelo skrbna gospodarja obdelujeta zemljo in skrbita za dom in velik vrt, za sedaj še vse pokosijo ročno ali s kosilnico. Če le lahko, jima na pomoč priskočijo otroci in vnuki, vendar je doslej Stanko še vsako leto tudi po dvakrat ročno pokosil dober hektar strmega in grbastega travnika – laza nad hišo. Okrog njune hiše ni zaraščenega terena, dračja in motečega grmovja. Nekoliko nižji svet ob potoku pod cesto je primeren za zelenjavni vrt, ki se vse leto, prav do zime, bohoti z najrazličnejšimi vrtninami. Vse to zakonca Širovnik še zmoreta obdelovati sama, toda po tistem že računata na izdatnejšo pomoč svojih otrok in vnukov, ki jim, kakor sama povesta, nobeno delo pri njeni hiši ni odveč. Dedek in babica pa sta jim še posebno hvaležna za to, da tako radi prihajajo na obisk.

Ob jubileju zlate poroke jima čestitamo tudi vsi občani Občine Podlehnik in jima želimo še mnogo lepih in zdravih let.

Dogajanja za otroke v župniji

P. Damjan Tikvič

Misijonska vas

Z ministranti in frančiškovi otroki smo se v soboto, 17. oktobra 2009, odpravili na Rakovnik v Ljubljano in se seznanili z delom slovenskih misijonarjev po svetu. Prisluhnilni smo pripovedi patra Miha Drevenška, romali s kontinenta na kontinent (iz šotora v šotor), spraševali, kako ljudje tam živijo, s čim se otroci igrajo ..., in se vključevali v različne delavnice (izdelali smo si afriško žogo in se z njo pomerili v nogometu, se igrali igro mankala, izdelali zapetnico ali ogrlico iz zambijskih okraskov, iz DAS-mase naredili afriško hiško ...). Tako lepo nam je bilo, da se nam niti domov ni mudilo. Ustavili smo se tudi na Ljubljanskem gradu ter uživali v razgledu na prestolnico in planine v ozadju.

Počitniška zabava

Jupi!!! Spet so prišli težko pričakovani trenutki, ki jih lahko preživimo skupaj – se igramo, veselimo, smejemo ... Po igri roverček, ki nas je na samostanskem travnatem igrišču kar dobra utrudila in izčrpala, smo se okrepili s pica kruhki. Njam! Bili so odlični. Hvala pridnim rokam, ki so jih pripravile. Ob koncu smo se z upokoječcem Karlom in nadebudnim tabornikom odpravili V višave. Pri filmu nam je kar nekaj težav delala angleščina, saj ni bilo podnapisov, vendar nam to ni uničilo veselja.

Počitniško zabavo prirejamo vsake počitnice med šolskim letom za osnovnošolske otroke v samostanu Svete Trojice. Jesenska, ki je opisana zgoraj, se je odvijala 27. oktobra. Naslednja, božično-novoletna, bo 28. decembra med 15. in 19. uro pri Sveti Trojici.

Adventne delavnice

Na letošnji prvi adventni delavnici v soboto, 28. novembra, si je vsak otrok izdelal svoj adventni venec. Bilo je delovno vzdušje, vendar nam ni zmanjkalo časa za igro. Hvala vsem pridnim animatorjem, ki so pripomogli k temu, da so naši izdelki zasijali v vsej svoji lepoti.

Ostale adventne sobote smo izdelovali župnijske jaslice ter pridno vadili pesmi za otroško polnočko, ki bo letos v naši župniji prvič, in sicer 24. decembra ob 20. uri v župnijski cerkvi.

Otroška polnočka

Letos bo pri Sveti Trojici otroška polnočka prvič, in sicer 24. decembra ob 20 uri. Med nami bodo tudi žive živali. Vseh skrivnosti vam ne izdamo. Otroci, starši in ... vsi ..., pridite nas pogledat in boste videli. Skupaj z vami želimo deliti čar božične noči.

Jaslice zadnjih treh let pri Sveti Trojici

P. Damjan Tikvič

Jaslice človeka vedno nagovarjajo, saj ga spominjajo na dogodek, ko se je Bog milostno sklonil nad človeški rod, mu poslal svojega Sina ter mu s tem pokazal, da mu veliko pomeni in da ga ne bo nikoli zapustil.

V tem kratkem itinerariju želim prikazati in predstaviti jaslice iz zadnjih treh let (od leta 2006 do 2008), ki so bile postavljene v župnijski cerkvi Svete Trojice. Vse te jaslice so idejno vsebino črpale iz tematike danega pastoralnega leta.

Jaslice 2006 – leto Svetega pisma

Za idejno osnovo jaslic je bilo vzeto svetopisemsko besedilo z začetka Matejevega evangelija. Glasi se takole: »Rodovnik Jezusa Kristusa, Davidovega sina, Abrahamovega sina ... (Mt 1,1-25)« Besedilo se začneja z Abrahamom in se končuje z Jožefom, možem Marije, iz katere je bil rojen Jezus, ki se imenuje Kristus. Sestavek vsebuje veliko imen, ki morda na prvi pogled delujejo monotono. Vedeti moramo, da rodovnik predstavlja tistega, ki bo glavna oseba v evangeliju. Tako se potrjujejo preroške napovedi (1 Mz 12,3; 2 Sam 7,17), da Jezus izhaja iz Abrahamovega in Davidovega rodu ter je lastnik blagoslova in slave svojih prednikov in napovedani Mesija, ki človeštvu prinaša odrešenje.

Tako kot je Jezus Kristus glavna oseba v Matejevem evangeliju, je postavljen v osrčje teh jaslí. Z leve strani proti štalici so prikazani različni dogodki iz Stare zaveze Svetega pisma do Kristusovega prihoda. Desno od štalice pa je v strnjeni obliki prikazana naša fara. Pred jaslícami zasledimo knjigo vseh knjig, Sveto pismo, odprto na strani, kjer je rodovnik Jezusa Kristusa.

S to postavitvijo smo hoteli povedati, da z isto močjo, intenzivnostjo, kot je Bog deloval v zgodovini izraelskega ljudstva in v času Jezusovega rojstva, deluje tudi danes.

Jaslice 2007 – leto družine

Gledam in razmišljam. Kako lepo! Na eni strani Sveta družina v skromnem hlevčku, na drugi pa petčlanska družina pri večerni molitvi in pogovoru. Čudovit prizor družinskega življenja, ki je v tem času hitrega življenja vse redkejši. Iz marsikateré družine sta že izginila skupna molitev in družinski pogovor, kajti vsak je zaposlen s svojimi skrbmi. Svoje pa dodata še računalnik in televizija. Družina se krha in razpada. Pozabljamó, da je od te celice odvisen ves svet!

Ne dovolimo si, da bi bile te vrednote uničene. Očetje, zgleđajte se po svetem Jožefu in bodite trdni stebri naših družin. Matere, naj vam Marija pomaga, da boste znale sejati milino in toplino v svoje domove. Otroci, prosite novorojeno dete, naj vam kaže pravo pot pri dozorevanju in odraščanju.

Naj bo družina varno in toplo zavetje za vse, goreča molitev pa trdna vez med njo in Bogom. Kajti – česar se dotakne ljubezen, postane nesmrtno! Dovolimo božji ljubezni, da pride med nas!

Jaslice 2008 – leto mladih

Adi Smolar poje v eni izmed svojih pesmi: »Bognedaj, da bi crknu televizor, bognedaj ...« Če bi v tej pesmi zamenjali besedo televizor z besedo računalnik, bi verjetno veljalo podobno, saj mladi za računalnikom dandanes preživijo skoraj več časa kot pred televizijskim ekranom.

Prizor iz jaslí prikazuje dva mlada, kako preživljata svoj prosti čas z dopisovanjem prek računalnika (MSN-ja), poslušanju glasbe, pošiljanju kratkih sporočil prek mobilnega telefona ...

V središču vsega dogajanja so jaslice, kjer se rojeva nežno dete, ki nas vabi k pristnim odnosom, saj potrebuje veliko naše pozornosti, topline, varnosti, miru, ljubezni ... Želi si, da člani naših družin ne bi bili med seboj odtujeni in v svoje misli zatopljeni, ampak povezani v eno družino, v kateri se drug za drugega zanimamo, se razumemo, spoštujemo ... Skratka, kjer je prijetno, toplo, domače, lahko bi rekli božično vzdušje.

In kakšne bodo jaslice letos? Pridite pogledat!

*Prijetne, doživete,
mirne in vesele božične
in novoletne praznike.*

Jaslice sv. Duh v Halozah (foto: Z. Golub)

Junaška dejanja naših občanov

Mag. Ivo Ban

Trije naši občani rešili življenje udeležencu v prometni nesreči in prejeli 'Priznanje župana' ter 'Medaljo Policije za požrtvovalnost'. Pomagala tudi 17-letna Ana Trafela

Viktor Žerak, Kozminci 24 a, Jožef (Pepi) Trafela, Dežno pri Podlehniku 5a in Edvard (Edi) Trafela, Dežno pri Podlehniku 5 c, si bodo zagotovo dobro zapomnili popoldan 25. avgusta letošnjega leta, ko so gotove smrti zaradi utopitve iz Rogatnice rešili moškega, ki je pred tem s svojim osebnim avtomobilom padel nekaj metrov globoko v vodo, potem ko je iz neznanega vzroka prebil dokaj močno kovinsko ograjo mostu. Voznik, ki so ga naši občani še zadnji trenutek potegnili iz zalitega vozila mariborskih registrskih oznak, naj bi bil v Mariboru živeči priseljenc iz ene od republik bivše skupne države.

V tem spletu okoliščin se je prav tedaj mimo pripeljal **Viktor Žerak** in takoj odhitel na pomoč. Udarec vozila ob ograjo je bil tako močan, da sta ga je iz stanovanjske hiše, ki je od mesta nesreče oddaljena ca. 300 metrov, slišala **Edi in njegova 17-letna hči Ana Trafela**. Slednja sta po svojem instinktu takoj presodila, za kaj gre, zato sta nemudoma odhitela na kraj dogodka, da bi pomagala.

Edi je reagiral tako hitro, da je skozi kuhinjsko okno še uspel videti, kako je velika količina vode pljusnila v zrak. Ana je medtem kot prva od Trafelovih odhitela proti mostu. Glede na to, da je to bilo tik pred začetkom 4. letnika Srednje zdravstvene šole, ki jo obiskuje, se je počutila dolžno pomagati v skladu z medicinsko etiko in usvojenim znanjem.

Medtem je na mesto dogodka z vso naglico odhitel tudi **Pepi Trafela**, Edijev tast oziroma Anin dedek. Viktor je brez obotavljanja skočil v vodo, kjer je avtomobil, ki je bil obrnjen na streho, že zalilo čez polovico. S tipanjem po notranjosti vozila, ki ga je čedalje bolj zalivala kalna voda Rogatnice, ni uspel zaznati voznika. Takoj po prihodu je v potok skočil tudi Edi, čeprav ni ravno največji ljubitelj vode. Z Viktorjem sta uspela odpreti sprednja vrata na sopotnikovi strani vozila. Šele tedaj, ko sta oba skupaj

lahko pretipala notranjost vozila, sta tipaje zaznala, da se voznik, ki ni dajal znakov življenja, nahaja pripet na svojem mestu. Varnostnega pasu kljub vsej vnemi in trudu Viktor in Edi nista uspela odpeti, da bi voznika potegnili iz pogrezajočega se vozila oz. iz močnega objema zračnih blazin (airbagov), ki so se sprožile, in voznika ukleščile. Še sreča, da je Pepi Trafela (kot ta pravi Haložan, lovec...) imel pri sebi žepni nož, ki ga je podal oz. vrgel Ediju. Slednji je z njim uspel prerezati močno zategnjeni varnostni pas, izpod katerega sta z Viktorjem osvobodila, takrat že povsem nezavestnega voznika in ga končno uspela izvleči iz jeklenega objema vozila, ki se je zaradi svoje teže polagoma in vse bolj pogrezalo v muljnatem in blatnem koritu že jesensko ohlajene reke.

Tudi Ana ni le opazovala dogajanja z roba mostu. Hrabro in brez pomislekov se je tudi sama zagnala v kalno Rogatnico, da bi pomagala po svojih močeh. Ker ponesrečenec, potem ko so ga položili na kopno, ni kazal znakov življenja, so ga požrtvovalni reševalci začeli strokovno oživljati, in hvala Bogu, ne zaman. Nezavestni moški, ki je imel usta in dihalne poti polna mulja in blata, ker je bilo vozilo obrnjeno na streho, je kmalu pričel ponovno kazati znake življenja in samostojno zadihal. Ponesrečenca so odpeljali na nadaljnje zdravljenje v bolnišnico. Naši podlehniški junaki in junakinja pa so si po izrednem dogodku, čeprav premočeni in izmučeni, z največjim veseljem obrisali svoja potna čela, v želji, da se kaj podobnega več ne bi pripetilo. Dobro so se namreč zavedali dejstva, da bi brez njihove hitre, ustrezne in odločne pomoči že naslednji dan na tem mestu gorela rdeča sveča spomina.

Zaradi njihove nesebične požrtvovalnosti in izvedbe tako velikega humanega dejanja so bili vsi trije podlehniški junaki 4. septembra letos povabljeni na sprejem k županu Občine Podlehnik, g. Marku Maučiču, ki jim je podelil prizna-

(Foto: M. Krajnc)

nja z naslovom "Priznanje župana".

Hrabro dejanje, ki so ga opravili Viktor, Edi in Pepi, je takšne izjemne narave za Republiko Slovenijo, da so bili naši trije občani v letu 2009, kot edini neuniformirani občani celotne države, poleg še šestih policistov, odlikovani z 'Medaljo Policije za požrtvovalnost'. Na slovesnosti, ki je potekala 9. decembra 2009, sta **generalni direktor Policije, Janko Goršek** in **ministrica za notranje zadeve, Katarina Kresal**, našim trem junakom podelila 'MEDALJO POLICIJE ZA POŽRTVOVALNOST'.

V obrazložitvi je pisalo:

"Občani **Viktor Žerak, Edvard Trafela** in **Jožef Trafela** prejmejo medaljo, ker so s svojim nesebičnim dejanjem, s katerim so nevarnosti izpostavili tudi svoje življenje, rešili življenje udeležencu v prometni nesreči."

Iskrena hvala vsem štirim tudi v imenu vseh občanov Občine Podlehnik, prejemnikom priznanj pa najlepše želje in iskrene čestitke. To ste si nedvomno zaslužili!

(Foto: arhiv MNZ-Policija)

Ocena škode po neurju

Mag. Ivo Ban

Povzetek iz zapisnika v zadevi ocene škode po neurju z močnim vetrom in točo dne 3. 8. 2009, ki ga je 10. 8. 2009 izdal Kmetijsko gozdarski zavod Ptuj, Kmetijska svetovalna služba Ptuj, Ormoška cesta 28, 2250 Ptuj.

Dne 4. 8. 2009 si je komisija, v sestavi Andreja Reberniška, univ. dipl. inž. agr. in lastnikov prizadetih vinogradov, ogledala prizadete površine po neurju z močnim vetrom in točo ter ugotovila naslednje:

Neurje z močnim vetrom in točo je v Občini Podlehnik najbolj prizadelo območje Rodnega Vrha in Gorce ter del območja Občine Majšperk. Prizadete so bile naslednje kulture:

- 80 ha vinogradov (stopnja prizadetosti: 60 - 80 %), posamezni deli tudi 100 %,
- 10 ha vinogradov (uničene armature - betonski stebrički, žica...),
- 20 ha koruznih polj (stopnja prizadetosti: 50 %),
- nasadi buč (stopnja prizadetosti: 80 %),
- pridelava vrtnin na prostem (stopnja prizadetosti: 60 - 80 %),
- nasadi jablan ali posamezna drevesa (stopnja prizadetosti: 60 - 80 %),
- veliko dreves je bilo tudi izruvanih in podrtih.

Pr' dohtari

Kaj je narobe, gospa?
 Gospoud dohtar, roko sun si ftrgnala!
 Kje ste si jo zlomili, gospa?
 To pa Vam zdaj bogme ne morem pokazati, ja doma sun si jo, pri štoli.
 Ne, gospa, zanima me točna lokacija.... zloma.
 Gospoud dohtar, jaz mislin, ka tam pr' naši gruški.

V trgovini

Originalni račun prosim, gospa!
 ... Ja, seveda, pa ste Vi že pri nas kaj j e m a l i ?
 ... No, j e m a l nisem, sem pa že kupoval!

Jasno vprašanje, jasen odgovor

Z eno besedo mi prosim povejte, kje lahko jaz kot Haložan pridem do denarja?
 N i k j e r.

IB

Takole so Jablovčani povabili na otvoritev:

Vljudno Vas vabimo na otvoritev cestnega odseka v Jablovcu, ki bo v soboto, 19. 9. 2009 ob 14. uri, pri Ivanu Vrečarju.

Priveditev bo ob vsakem vremenu.

Zraven so še zapisali:

»Le ena je cesta, ki vodi do nas.
 Veliko prijateljev čaka na vas,
 da skupaj nazdravimo našemu kraju,
 življenju, ljudem, ki živijo v tem rajju.«

Zadovoljni Jablovčani

Praznične ustvarjalne delavnice učencev OŠ Podlehnik, december 2009
 (Foto: IB)